

Çarşaf

SAYI: 41

4 EKİM 1978

4 LİRA

Kaş - Göz: TÜRKES

Tilki bakışlı gözler üstüne yapıştırılmış bu iki sansar kuyruğu kimin diye bilgi istemeyin dosttan, eşten... Kaşlar Başbuğumuz, Türkeş'ten...

Bıyık - Burun: ECEVİT

Bu görkemli kemere bakıp da, olasılıklar üstünde durmayın. İş bilmezliğe vurmayın. Afrika'daki Ümit Burnu değil... Ecevit'in Umud Burnu'dur bu. Kokulara karşı duyarlı, diğer organlarıyla uyarlıdır. Olmazı öldürdük, bu hilkat garibesi surata bıyığı ile burnunu komple kondurduk.

Saç - Baş: DEMİREL

Cıllanmış parke görünümündeki bu kelle, fotokopisi çekilerek Ana Muhalefet Partisi Lideri'nden alınmıştır. İdeal lidere monte etmek zorunda kalınmıştır. Ensedeki bukleli saç yığınının yele sanıp, demeyin kimdir bu küheylan.. İşte yine zirvede Muhteşem Süleyman.

Gövde - Kılık: VATANDAŞ

Yapılan hesaplar sonunda, tepedeki yükün altına ne konsa çökeceği anlaşıldı. Bu nedenle, her türlü gama da zama da dayanıklılığını kanıtlayan vatandaş Ahmet Efendi'nin gövdesi takıldı.

Ayak - Bacak: ERBAKAN

Temelin sağlam olması gereğine varıldı, Erbakan Hoca'nın abdestli nalınlı ayakları alındı.

İşte
Türkiye'yi
kurtaracak
süper lider
**ERDEMİR
ECEKES**

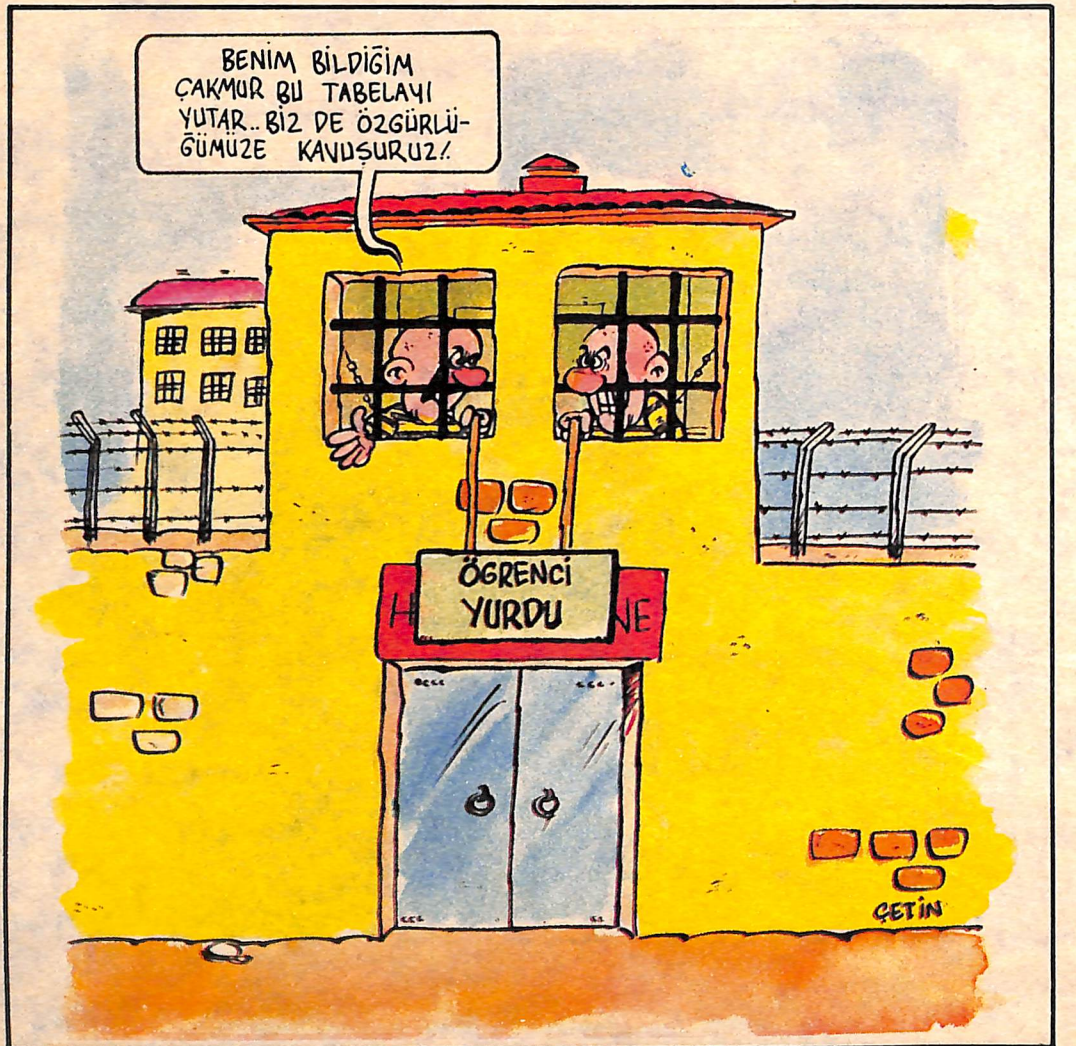
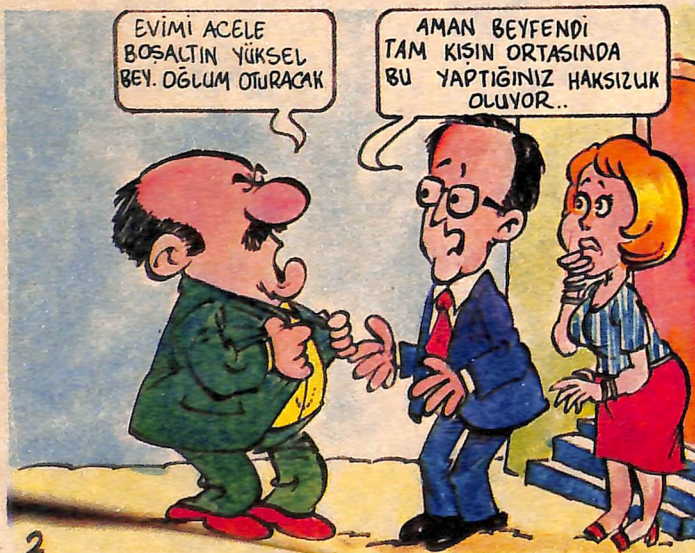
YAĞDI YAĞMUR ÇAKTI ÇAKMUR

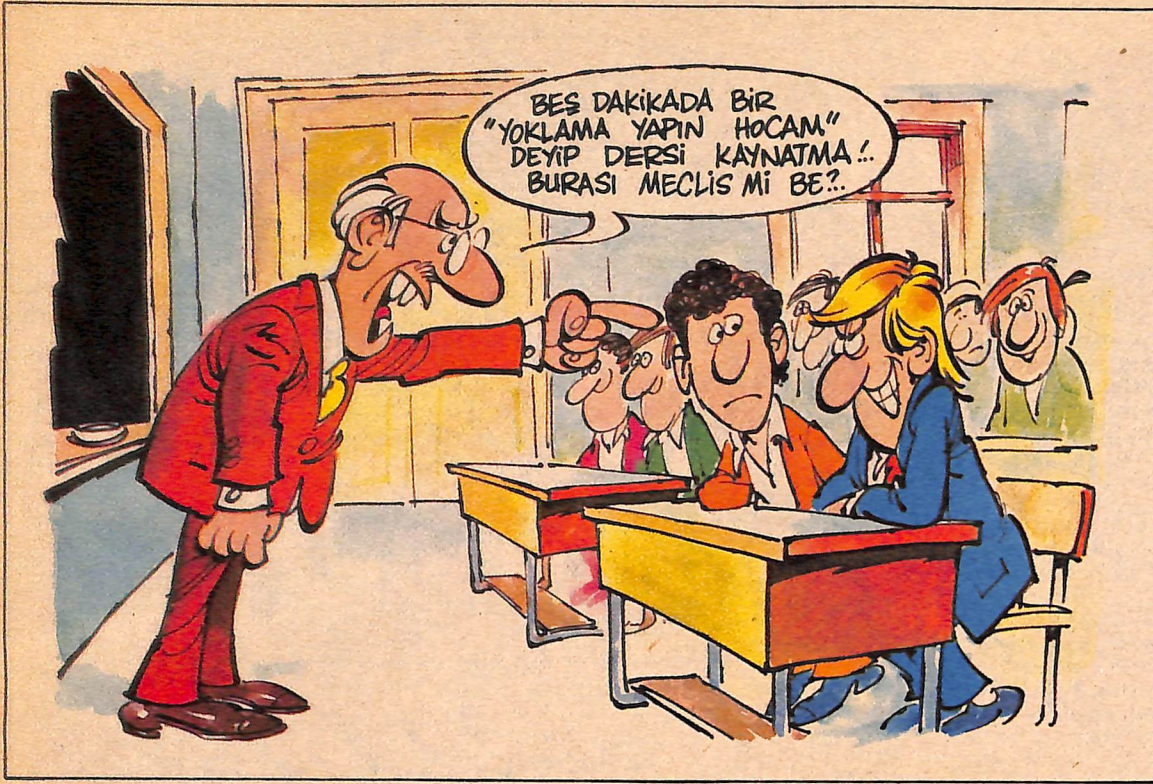
Yok federasyonmuş, yok milli maçmış, takmiir Yurtlarda kalanların gözyaşına bakmiir. Doğrusu: Sayın Çakmur Gençlikten ve Spordan Vallahi de çakmiir, billahi de çakmiir!

U. Y. O.

ETME RULMA DÜNYASI

Mecliste engelleme

UYGARCA ilişkilere uygun değilse, partilerin yapısı, çilingirle bile zor açılır parlamentonun kapısı!. Açılrsa da, içeri girilmez. Ayıp sayıldığından, yasa teklifi, ya da önerge gibi şeyler verilmez. Rakip partiden olanlara lâf, çengel, çanta, hatta tekme yumruk bile atılır... Millet yaranına başlatılan bu şenliğe, en yufka yürekli bile katılır. Derken sırayı, gündem dışı ko-

nuşmalar alır.. Engelleme başanya ulaştığından, karara bağlanacak maddeler başka oturumlara kalır.

Yasalar kimi kovalar?

ÇETİN EMEÇ

GÜLTEPE'de bir gecekondu... Evin kadını, ocak başında akşam yemeğini yetiştirme telaşında. Birden, kulağına bir tıkırtı geliyor. Birisi, dış kapıyı mı zorluyor ne?... Kadın, korka korka kapıyı aralıyor. Hay, aralamaz olsa.. Eşikte, eli bıçaklı bir adam.. Yüklenip içeri giriyor.. Gelenin parada, pulda gözü yoktur... O, can düşmanı da değil, ırz düşmanıdır... Niyetini, tek kelimeyle açıklıyor: "Soyun."

Bir savaşım başlıyor: İtiş, kakış bir didişme... Ama, erkek gücüne, üstüne üstlük bıçak tehdidine karşı savunmasız bir kadın... Ne yapar? Herhalde, sonunda pes eder... Ama o, etmiyor... Ya da, eder gibi görünüyor... "Peki" diyor... "Bırak da içeri gidip soyunayım..."

Oysa, bir sürprizi vardır uçkur budalasına... O, örtösüz taptaze bir vücut hayal ededursun, kadın, kocasının çiftesiyle dönüyor odaya.. "Defol" diyor.. Beriki, gıdici değildir ama.. Sonuç, çiftenin gümbürtüsüyle düğümleniyor.. Konudan çıkıp gitmemenin cezasını, bu dünyadan gitmekle ödüyor zorba...

KADIN, namusunu korumuştur. O uğurda kan dökmüş, can almıştır... Ama, madalya mı takarlar yakasına? Hayır, içeri tıkarlar... Belki doğaldır. Haklı olduğunu ispatlaması gerekir... Ama, bizim ağır aksak yargı mekanizmamız, onu, aylar ayı içeride tutar..

Gazeteler, geçen gün, kadının beraat ettiğini yazdılar... Oysa, sevinememiş bile biçare. Çünkü mapusluk nedir görmüş... O hayatı yaşamış. İster istemez, bir nebze oraların çamuruna bulanmış...

GEÇENLERDE de, Ankara'da, anarşistlerle silahlı çatışmaya giren polislerin mahkemede idamı istendi... Suçları, düzeni koruma-ya kalkışmaktı. Kendilerini savunmaktı...

Anarşistler, onların "Dur" ihtarına kulak asmamışlardı... Aksine, cevapları polise silah çekmek olmuştur. Birini de vurmuşlardı... Şimdi polis, ne yapmalıdır böyle durumlarda. Pes mi etmelidir?... Yoksa, kanuna karşı gelenin üstüne mi gitmelidir?

Akıl için, yol bir... Ve akıl, bu ikinci seçeneğe uymayı gerektirir... Sonuç, silahlı bir çatışmaya yol açsa ve anarşistleri temizlemek farz olsa bile...

Olayımızda polis, düzeni, yasaları, eh bir nebze de kendini korumuş olmanın hesabını veriyor. Aslında bu, ölmemenin hesabıdır...

Çok çok tabutunu ayyıldızlı bayrağa sarıp onu son yolculuğuna uğurlayacak olanlar, kulağından tutmuş, sarsıyorlar: "Neden yaptın?... Neden yaptın" diye..

Oysa, halkın mantık terazisine vuruldu mu, "neden" garip yankılar verir. Ve insana, "Niçin sen ölmedin" diyorlarmış gibi gelir..

Yine geçenlerde, bu kez Kasımpaşa'da, silahlı bir çatışmanın faillerinden biri, evine izinli çıkmış bir mahkumdur. Yanılmıyorsa, izin süresini de geçirmişti...

SU üç örneğe bakmak bile, devletin suça ve suçlulara kanat gerdiği izlenimini vermeye yetiyor... Sizin, kendinizi korumanıza izin verilmiyor.. Bırakınız sizi, beni, bu ülkede polis, görev yaptığı için mahkemelerde sürünüyor. Eli bombalı düzen kundakçılarına, savunma olanaklarının katmerlisi tanınıyor da, polisin yakasına yapışılıyor.. Ondan sonra da, o polisten iş bekleniyor..

Namusunu koruyan kadın, hayatının ve ırzının gerçekten tehlikeye düştüğüne, yargıçları inandırmak için, aylar ayı çırpınıyor... Kendi fiili ile şahsına yönelik fiil arasında bir eşitlik olduğunu ispatlayabildikten sonradır ki, bir beraat hükmüyle yakasını sıyrabiliyor.. Ama arada, teslim olup kurtulmak gibi bir kestirme yol izlememiş olmasının sanki cezasını çekiyor.

TIRMANIŞTA olan suçluluk, böyle dar yasa yorumlarıyla durdurulamaz. Yasa değiştirmek, yasa ağırlaştırmakla da iş, hiç çözümlenemez... Çünkü bu kez de, o ağır yasa hükmünü uygulamamak için bin dereden su getiren yargıçlar çıkacaktır.. Ceza Hukuku kitapları, bu iddianı kanıtlayan somut örneklerle doludur..

Bence, ne yasa değiştirmek.. Ne de, cezanın üstüne ceza bindirmek... Sadece, uygulamaya esneklik getirmek. Yasalar, domuzdan yana mıdır; yoksa sizden, benden yana mı? İşte onu belirlemek...

Özellikle konuyu, her zamankinden çok aydınlatılmaya muhtaç gördüğümüz şu zamanda...

YIL: 3 SAYI: 41

Çarşaf

HAFTALIK GÜLMECE DERGİSİ

Hürgün Gazetecilik ve
Matbaacılık A.Ş. adına sahibi:
EROL SİMAVİ

Sorumlu müdür: ÇETİN EMEÇ

Cağaloğlu, Mollafenari Sok. No: 30-32 İSTANBUL
Telefon: 28 68 75

Hürgün

Bastıldığı yer:
Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.

YURT İÇİ ABONE ŞARTLARI

3 aylık 53.30 TL.
6 aylık 106.60 TL.
1 yıllık 213.20 TL

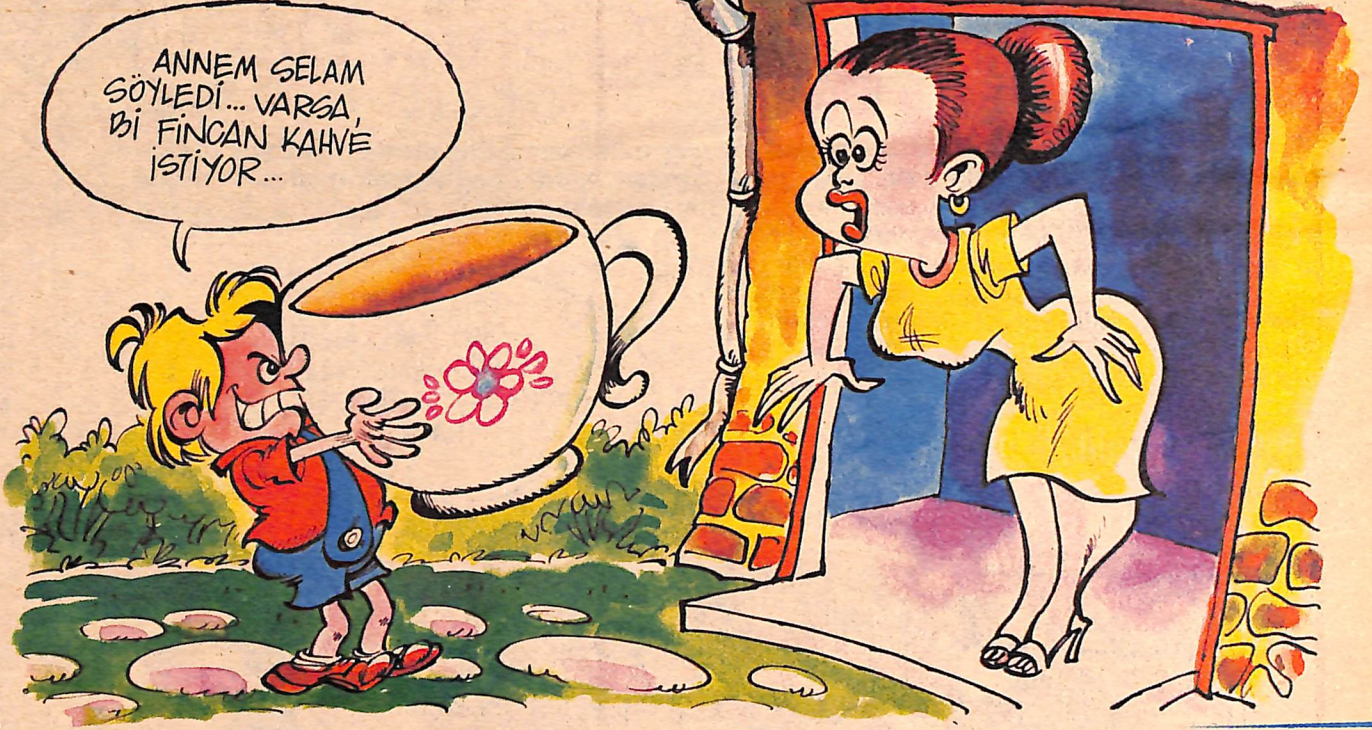
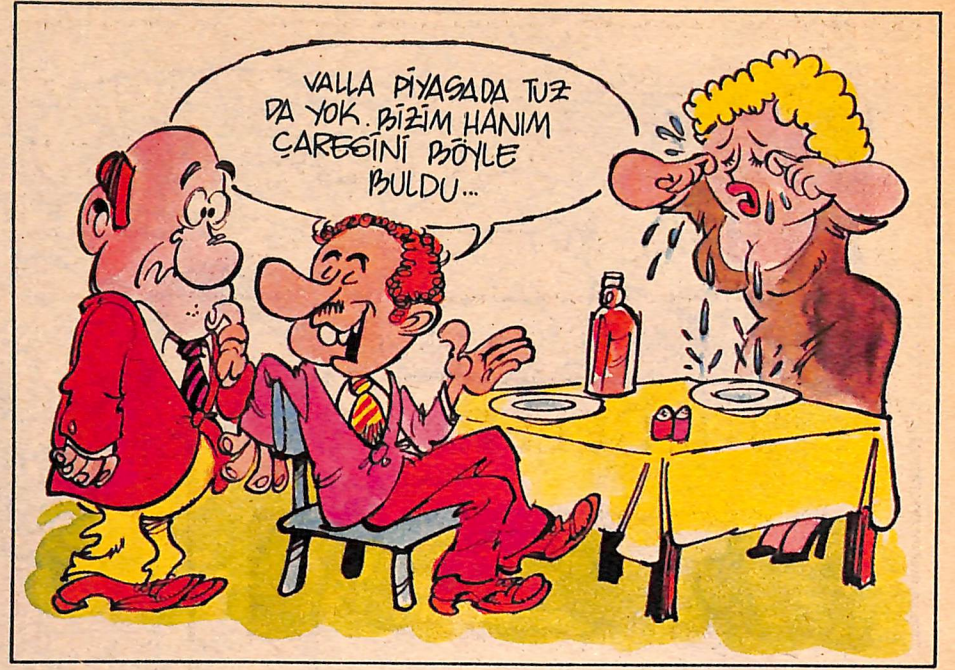
Varlar ve yoklar

HER şeyde olduğu gibi, iktidarla muhalefet, varlar yoklar listesinde de bir uyum sağlayamıyor. Birinin ak dediğine, diğerrinin ille de kara demesi gerekiyormuşcasına, tartışıp duruyorlar. Bir de günlük ya-

şamın içinde olan; varların sevincini, yokların üzüntüsünü yüreğinde duyan halka kulak verelim.

Soba var, gaz yok. Biber var, tuz yok. Okul var, hoca yok. Gelin var, koca yok. Yolcu var, dolmuş yok. Ham var, olmuş yok. İstifçi var, mal yok. Arı var, bal yok. Yağcı var, yağ yok. Balık var, ağ yok. Baş var, akıl yok. Kitap var, ilgi yok. Trafik var, bilgi yok. Bakani var, ormanı yok. Ayak var, dermanı yok. Tencere var, aş yok. Politikacı var, baş yok. Soygun var, suçlu yok. Sigara var, uçlu yok. Konut var, duş yok. Güreşçi var, tuş yok. Ülke var, birlik yok. Hazine var, zırnık yok. Darphane var, para yok. Gemi battı, kara yok!

Haydi, herkes can yeleklerine, marş marş!..

Actırma Kutuyu.

A.ŞALEPÇİ + ÇİVR.

AP'nin özel otobüsüne binerken basamakta durup, sicime bağladığı bir deste simitle gazetecilere poz verirken, liderden çok, büyük kentlere iş aramaya giden bir gurbetçi

Demirel ile mülakat

Konuşan:
Güderi Havacıvaoglu

görünümündeki sayın Başkan mülakatı ricamı kırmayarak,

-"Ben bir şey söylemesem de, sen yazacağını bilirsin ama, yine de sor bakalım, dedi.

-Efendim, sizin haberlere göre, Ap içindeki bazı asiler, Kâmrân İnan'ın çevresinde toplanarak size karşı bir muhalif grup oluşturmuşlar. Aslı var mı?

-Kime karşı muhalefet yapacaklar mı?.. Bana... Biz kimiz? Ana muhalefet... Demokrasilerde, muhalefetin, muhalefete muhalefet etmesi deyi bir şey olamaz. Olur diyen varsa, muhalefetin muhalefete nasıl muhalefet edeceğini bize izah etmek durumundadır.

-"Kâmrân İnan'ın, genel başkanlığa oynamasına ne dersiniz?

- Şimdi çok kötü bir şey derim, ayıp olur. Ben sana bi şey diyilim

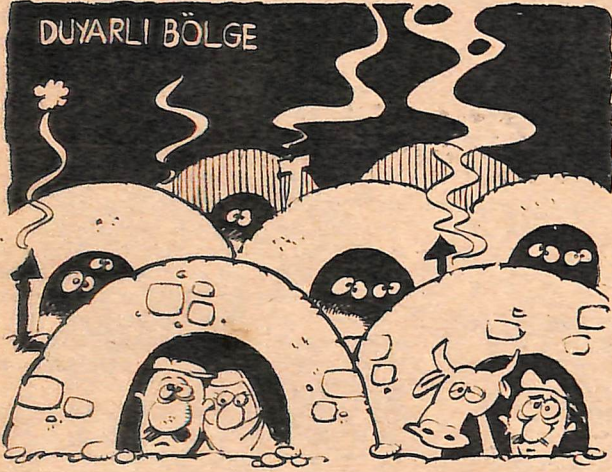
Çarşaf,

ÇETİN ALTAN'la yine birincilik kürsüsünde

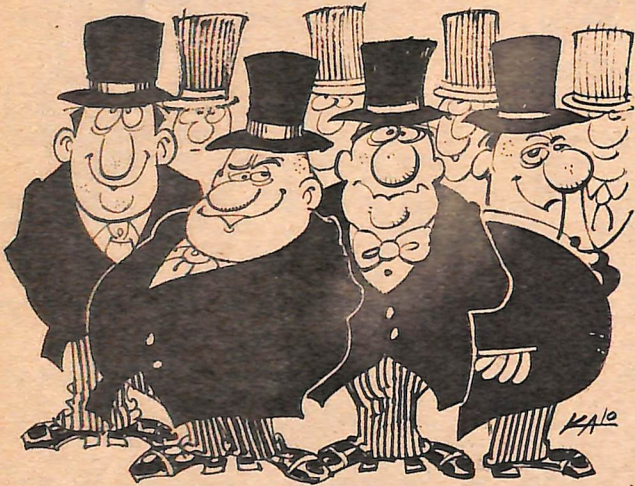
Dergimizde çıkan yazılarını topladığı BİR YUMAK İNSAN adlı yapıtıyla, dememe dalında TÜRK DİL KURUMU ödülünü bu yıl Çetin Altan kazanmıştır. Ödülü, düzenlenen törenle yazara verilmiştir.

BÖLGELERİMİZ

HIYARLI BÖLGE

Bulgarlar altımızı oyuyor

Trakya köylülerinin, "Altımızdan sesler geliyor" ihbarını değerlendiren ilgililer, soluğu olay yerinde aldılar ve Bulgar madencilerinin yer altından,

sınırı bir kilometre geçtikleri kanısına vardılar. Yapacak pek bir şey de olmadığından, komşumuzun nereden çıkacağını beklemeye koyuldular..

mi?.. AP'nin sıkıntısı, genel başkan sıkıntısı değildir. Genel Başkanlık boş mu ki, böyle bir sıkıntısı olsun? Memlekette iş sıkıntısı vardır, para sıkıntısı vardır, hükümet sıkıntısı vardır. Bütün bu sıkıntılar dururken, bi de genel başkan sıkıntısı çıkarmayı, hiç bi vicdan kabul edemez. Sıkıntıya sıkıntı ekleyerek bir yere varamayız. Sonra Kâmrân inan kim ki, bana rakip oluyor? Neden CHP-MHP-MSP'ye değil de, AP Genel Başkanlığına adaylığını koyuyor?

- Ben de onu düşünüyordum beyefendi.

- Bir kere kilosu tutmaz. Sonra çenesi yetmez. Yahya isminde yiyeni, kendisine, "Başbakan" diyeni va mı?.. Yok. Olmayan bi şeyi kullanma yetkisini kim vermiştir ona? Bu, yasaları ihlâl değil de, nedir?

Herkas. haddini bilmeli, meşruluk çizgisine girmelidir.

-Hükümetin, muhalefetle diyalog kurma girişimlerini nasıl karşılıyorsunuz?

-CHP ile muhatap olamayız. O başka parti, biz başka partiyiz. Konuşacak neyimiz olabilir? Böyle bir yaklaşma, halkın bize bağladığı umutları yıkmaz mı? Şike söylentileri çıkmaz mı? Bizim görevimiz hükümete değil, millete yardımcı olmaktır. Öyleyse, bu günkü solcu hükümeti çelme takarak mı olur, arkasına birini çömlütip iterek mi olur, el birliğiyle yıkmalıyız, eski ortaklarımızla birlikte iktidara çıkmalıyız.

Otobüsümüz, 10 dakika mola verirken, halkçı lidere, halk adına teşekkür ederek bitirdik mülakatı, hakettik mükâfatı.

HALI FİYATLARI DA ARTTI

Damat tıraşı... Deli tıraşı... Eşek tıraşı... Şimdi de...

ÖĞRETMEN TIRAŞI

NE demiş Demirel!.. "Bir koltuk olsun da, isterse berber koltuğu olsun!" demiş. Bayram kapıda! Haydi bir fedakârlık edip, çoktandır unuttuğumuz berbere uğrayalım dedik işte...

Tıraş sıramızı beklerken, dikkat ettik, bay berber, koltuğa her oturan müşteriye, soruyor:

- Öğretmen misiniz efendim?

Çoğu: "Değilim!.." dedi. Biri:

- Evet... Öğretmenim! Cevabını verince işler karıştı. Berber, sıfır numara makinayı kapı. Ensesinden tepesine kadar, müşterinin başının üzerinde dolaştırmağa başladı makineyi!.. Hepimiz ne olacağını aynadan izliyorduk. Tıraşın sonunda, adamcağız acayip bir kuşa benzedi. Sıra bana gelince, aynı şeyi sordular:

- Öğretmen misiniz efendim?

- Değilim, neden soruyorsunuz?

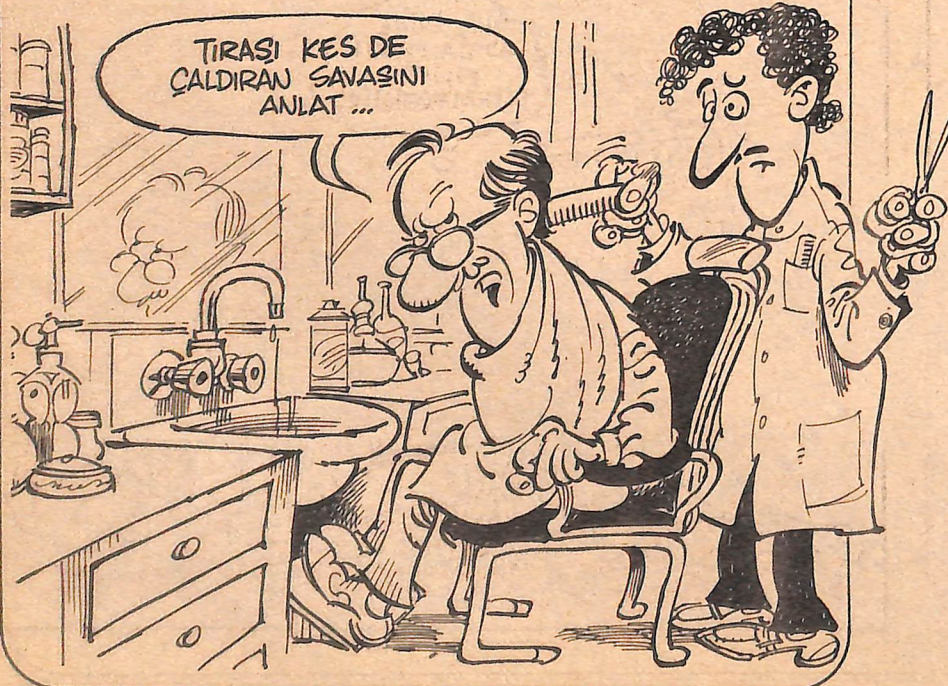
- Öğretmen tıraşı yapacaktım da.. Malûm ya, öğretmenler artık saç uzatamayacak, sakal bırakamayacak.. Yasak oldu, öğretmen tıraşı çıktı..

Evet... Biz de okumuştuk.

Oysa, eskiden öğretmen tıraşı değil de, öğrenci tıraşı vardı... Her sabah âdeta teftişe çıkardık. Kafadaki saç iki parmakla tutulacak hale gelmişse, "Koş berbere!" diye hızla çekilirdi.

Yalnız öğrenci tıraşı mı?.. Asker tıraşı vardı... Damat tıraşı vardı... Acem tıraşı vardı... Hafife tıraşı vardı... Eşek tıraşı denilen bir tıraş vardı... Ve timarhaneye girdiğimiz zaman... Deli tıraşı vardı!.. Bize tıraş olsun da, ne olursa olsun!

Hikmet FERİDUN ES

Başarılı bozgun

Üç görkemli takımımız, Avrupa kupalarının ilk turunda, ard arda bomba gibi yirmi bir tane gol yiyerek enfes bir biçimde elendi. Düşünün bir değil, iki değil, üç değil, beş değil, on değil, on beş değil, yirmi değil... Tam yirmi bir gol!.. Takım başına yedi gol düşmede.. En ince dere kumuyla baklavalık un bile bu kadar güzel elenemezdi. Böylesine üstün bir bozgun bir rastlantı değil, uzun bir uğraş ve inat sonucudur. En çok gol nasıl yenir konusunda yıllarca çalışmış, top iskalama, kale önünde şut çekeyim derken kış üstü oturma, hasım oyunculara pas verme, toplara yetişememe ve tıknafeslikle gereği kadar zıplıyamamayı talim ede ede futbolde fasaryacılığı doruğuna çıkartmış insanlarız.

Dünyada hangi takım, bir düzine gol çıkararak moral yapma gereğini duysa:

- Nerde şu tahlılcılar? diye bizleri davet etmekte, seyirciler de futbol seymetmekten çok, kahkahayla gülüp eğlenmek için, tribünleri doldurmaktadır.

Ayrıca oyuncularımızın kaleciyle kaza başbaşa kaldıkları anlarda topa vurmayı unutup kaleciyle yarenliğe tutuşmaları, el sıkışarak hâl hatır sormaları:

- Sen nasıl olduğunu söyle! Önce keyfin falan yerinde mi, şutu az sonra çekeriz, bizim oralara gelmeyi düşünüyor musun? gibilerden sohbeti koyulaştırmaları, seyircilere çok şirin gözükmeğidir.

Bizim futbole getirdiğimiz en ilginç yöntem, topa vurmaya önem vermemektir.

Yürekli ve yiğitçe bir jestle takımımız:

- Biz topa vurmak için çıkmadık bu alana, topa kim vurursa, vursun, biz aslında turistik amaçlarla dolaşmakta-yız, demeye getirmektedirler.

Ve alanda topa vurmada, akşam piyasasına çıkmış gibi tatlı tatlı dolaşmaktadırlar.

Ayrıca karşı takım ayağına topu geçirdiği zaman golü bizim kaleye şrak diye zımbaladıkça da, el çırpıp:

- Aferin? Haydi bir tane daha patlatın da sevinin, diye el çırpmakta, aslında gole bu kadar önem veren yabancı oyuncularla dalga geçmektedirler.

Top bizim ayağıma gelince de, havayı tekmelemekte, yahut şut çekme yerine, topu ayağın topuğuyla kakıştırılmaktadır. Havadan gelen topları da voleyeye çevirmek yerine, planör gösterisi seyreliyor gibi seymetmekte önlerine gelip de, stop edemediklerinden, tekrar yukarı zıplayan topa, ayakları yerine sırtları gelip de, stop edemediklerinden, tekrar yukarı zıplayan topa, ayakları yerine sırtları, yahut ense kökleriyle vurmaktadırlar. bu da seyircilerin ayrıca hoşuna gitmektedir.

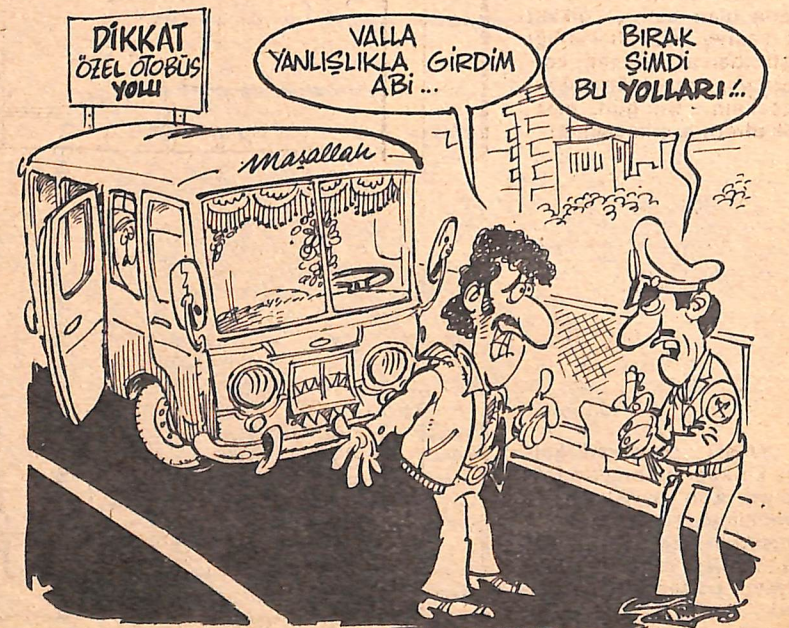
Futbol dünyası bizim geliştirdiğimiz bu tahlılcı futbolü üstüne yeni araştırmalar yapmakta, refleks düşüklüğü, teknik yetersizlik, nefes darlığı, tempozluk ve koşma yerine dolaşma, paslaşma yerine topa boşverip, ense kaşıma tekniğini incelemektedirler. Ve nasıl oluyor da yirmi bir gol yemeyi başarıyorlar diye şaşıp şaşıp kalmaktadırlar...

Amaç, yüz gol yemeye dönüktür. Maçlarda yarım düzineden tam düzineye, oradan da elli altmış gol yemeye varma günlerimiz yakındır..

Yüz gol yediğimiz maç, tarihsel maç olacak, herkes başka takımları, bırakıp tahlılcı futbolünün manşetlere, radyo ve TV'lerde de flaş habere çıkaracaktır.

Anti-futbol budur işte. Yaşasın aslanlarımız, yaşasın top peşinde koşmaya önem veremeyen açığöz tahlılcı turistlerimiz!

ANKARA'DA ÖZEL OTOBÜS YOLU YAPILDI

BUNALIMLAR DERTLER

YUMUŞAKLAR SERTLER

(Elimde kaldı yazık) - Efendim, bir hafta önce evlenmiş, 25 yaşında sağlıklı bir delikanlıyım. Görücü usulüyle aldığım karımı "İlk gece korkusu"ndan kurtarmak için, elimden gelini yaptım. Birinci gece, kocaman bir romanı okuyup bitirdim ona. İkinci geceyi, rüya tabirlerini tartışmakla geçirdik. Üçüncü gece, şiir yazmayı denedik. Sabah gözlerimi açtığımda, karımı yanımda bulamadım. Komşuların söylediklerine göre pencereyi açmıştı oradan atlayıp, ayakkabı tamircisi Sabahattin ineğiyle kaçmıştı. Bana ihanet edeceğini düşünmüyorum. Acaba döner mi? İlk gece korkusu geçmiş midir? Dönerse, nasıl davranmam gerekir?

YANIT: Geçenleri aklından sil, elindekinin değerini bil. Kadın dediğin, ilk geceden korksa da, bulur bir erkek kocasına kıyar. O kız sana tekrar döner mi hıyar!

(Alışkanlık işte) Sayın doktor... 18 yaşında, otomobil meraklısı oldukça güzel bir kızım. Kaportam düzgün, amortisörlerim mükemmel, motorum güçlü. Ne var ki, günde birkaç kez yıkamam yağlamam yapılmadı mı, birkaç tampon atılmadı mı, kendimi rahatlamış hissetmiyorum. Bu bir hastalık mı? Vites kolundan hamile kalınır mı? Kalınırsa, evlilik görmemiş bir genç kız, doğumevlerinin birinde rektifiyeye alınır mı?

YANIT: Kızım Asiye... Sana olan olmuş, dikkat et gasiye. Bu alışkanlığı üstünden atamazsan, korkarım yasaları, töreleri yıkacaksın.. Bir gün, elektrik direğine çıkacaksın!

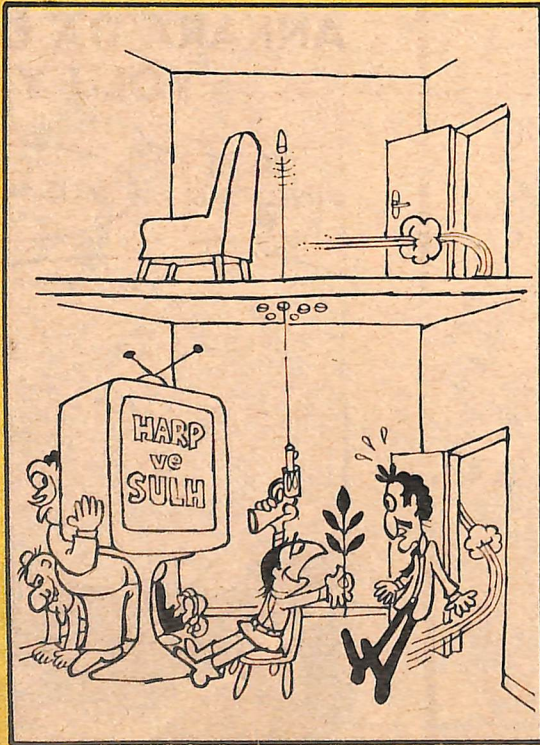
(Korkuyorum) 45 yaşında, gücü kuvveti yerinde, evli, dört çocuk babası bir işçiyim. Fakat son günlerde iktidarsızlık korkusu içimi kemirmeye başladı. Ne kendi kendime, ne evdekilerin yardımıyla uyanamıyorum doktor bey..

YANIT: İktidarsız kalma korkusunu bırakın Neci'ye, Apo'ya, Süli'ye... evdekilere söyleyin saatli kursunlar. Zil sesi de uyanmanıza yetmezse, oklavayla poponuza vursunlar!

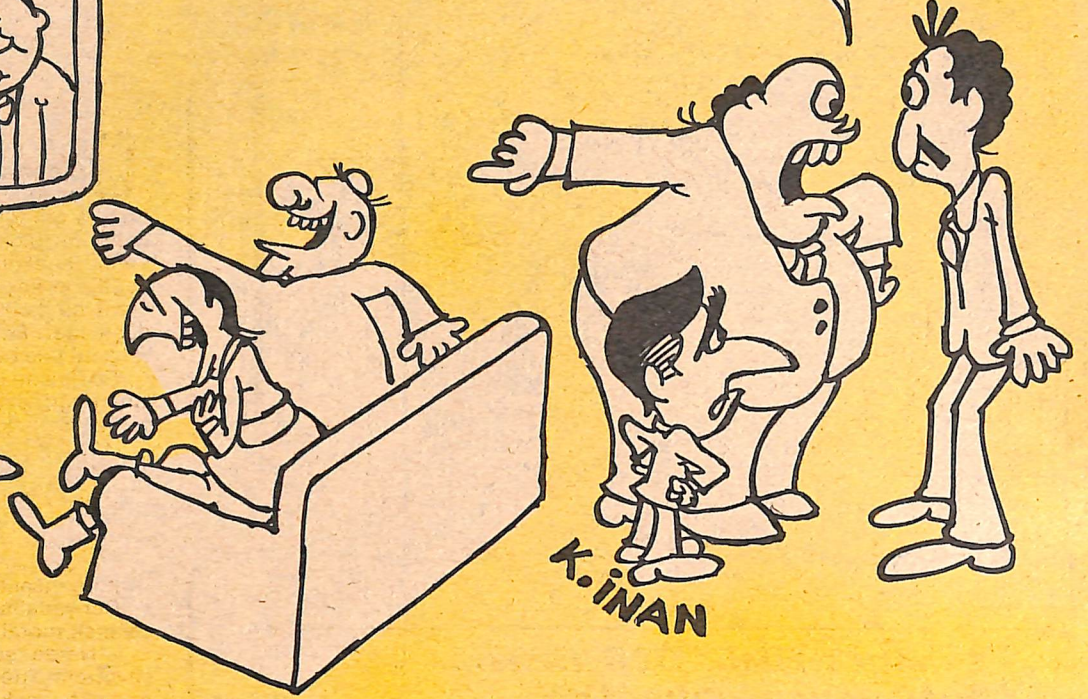

NEHAR
TÜBLEK

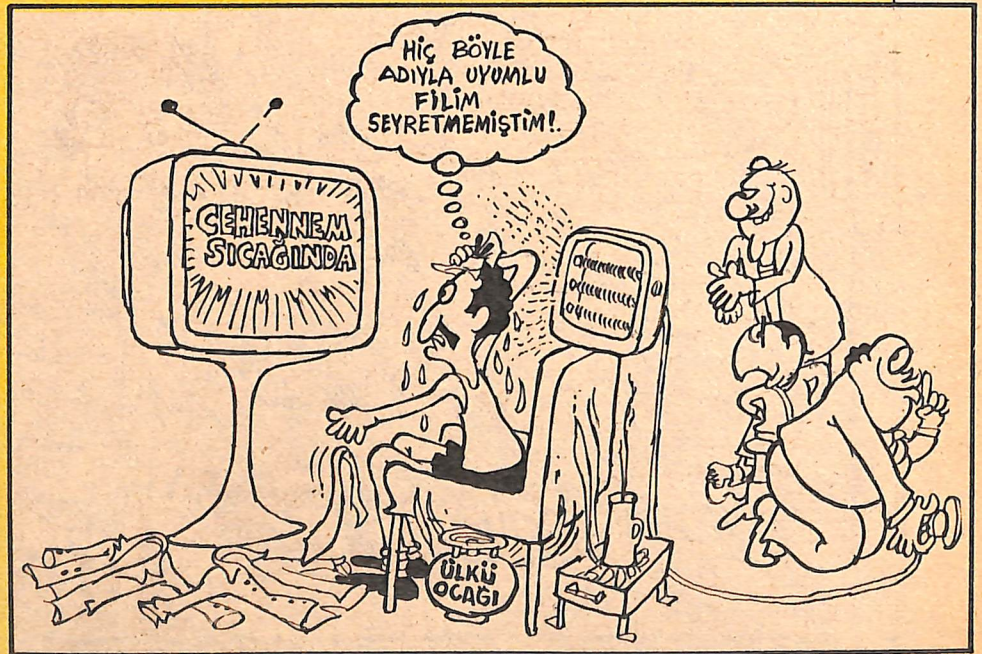
Bizim- kiler ve diziler

ŞU AP KONGRESİ
ARİFESİNDE KİM
KOYUYOR BU DİZİYİ
TELEVİZYONA!.

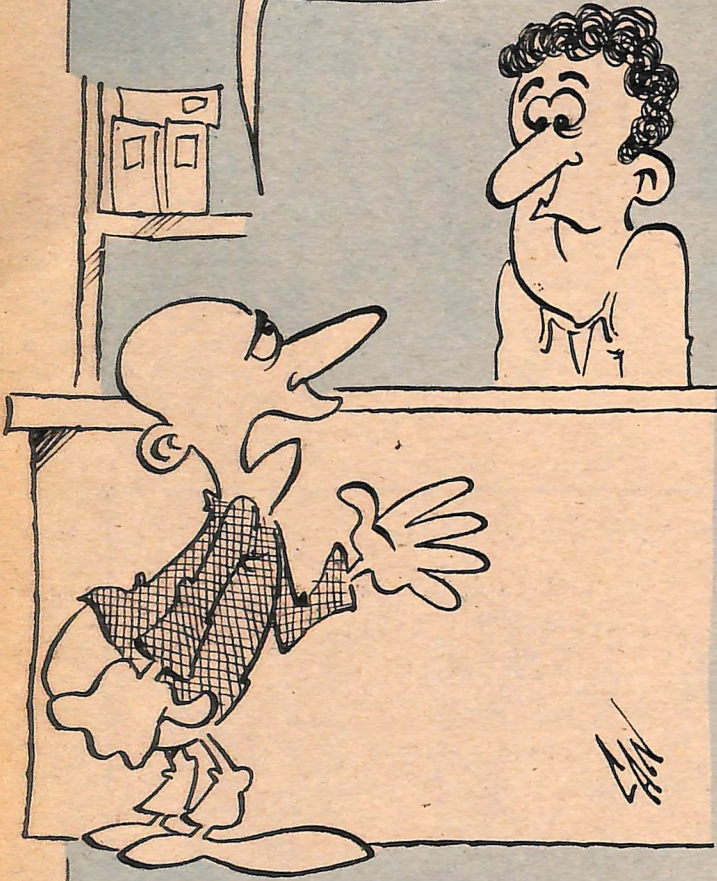
K.İNAN

Çarşaf DOLUSU KAHKAHA

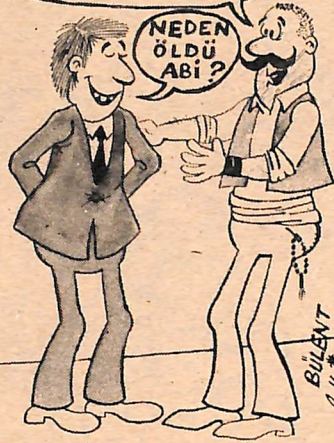
ŞEY ACABA MENTOLLÜ
TUALET KAĞIDINIZ VAR
MI?.. ÇOK FECİ İSHAL
OLDUM DA...

Can UĞURLU

ALİCİM, SENİ
ÖLEN KARDEŞİM GİBİ
SEVERİM VALLA...

NEDEN
ÖLDÜ
ABİ?

1

HİÇ CANIM, ÖNEMLİ
DEĞİL! BEN ÖLDÜRDÜM.

2

Süleyman ÖZKONUK

UYANIK LEYLEK

ÖZGÜR

Özgür

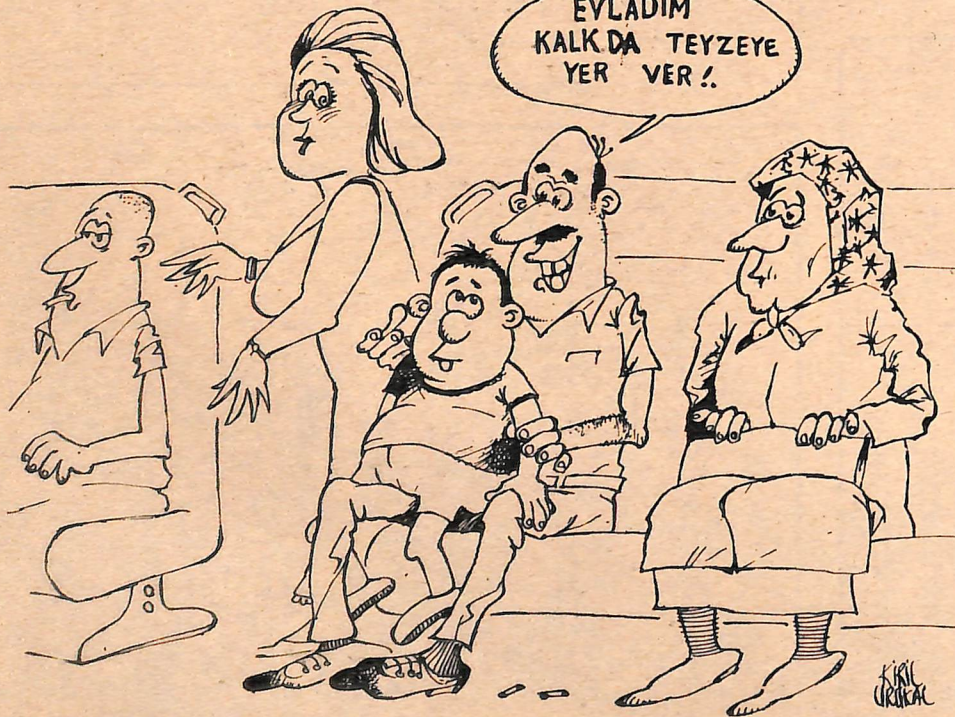
YAKALAYIN
LAN! BEN
HIRGİZİM...

Tanıl KILIÇ

TANIL KILIÇ
*GÜRAN-

EVLADIM
KALK DA TEYZEYE
YER VER !.

Kiril URKAL

Çarşaf'A DOLAŞANLAR

ÜMIT YAŞAR
OĞUZCAN

DARGELİRLİ 1978

Saç düştü, gördüler akı, karayı
Öğrendiler Hanya'yı ve Konya'yı.
Afiyetle hepsi yedi ayvayı
Sabit gelirli, dar gelirli.

Akıl ermez geçim macerasına..
Para yetmez oldu ev kirasına,
Tuz basar çaresiz her yarasına
Sabit gelirli, dar gelirli.

Kazıklar boy boydur çarşıya çıksa,
Dökülüyor üstündeki kılıksa...
Dertlenir, yanıp aynaya baksa
Sabit gelirli, dar gelirli.

Bulursa ne âlâ ayda bir eti!
Çoğu kez bomboştur pazar sepeti.
Çeker ömür boyu bu eziyeti
Sabit gelirli, dar gelirli.

Bir işe yaramaz aldığı aylık,
Kendini düşünmez, ev kalabalık!
Bakar fiyatlara hep alık alık
Sabit gelirli, dar gelirli.

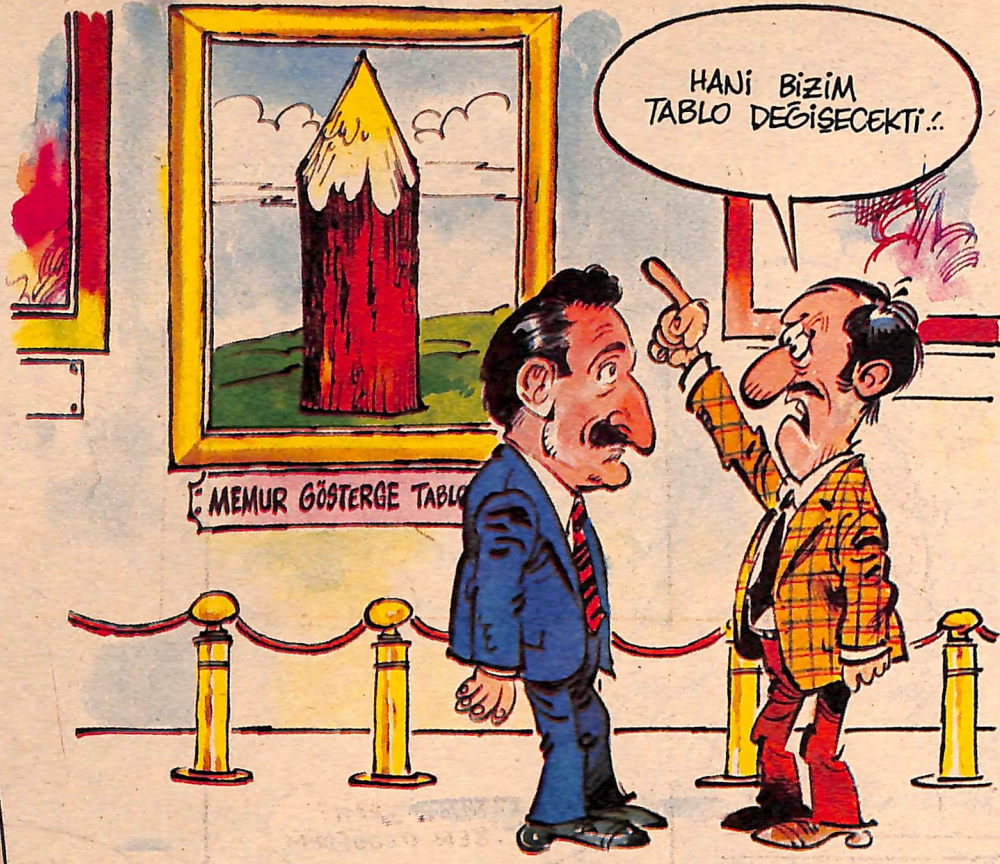
Fiyatlar öndedir, onlar arkada,
Beş kişiyi barındırır bir oda.
Ölse: Cenazesi kalır ortada
Sabit gelirli, dar gelirli.

Hepsi her devirde arar dününü,
Çekerler çaresiz vergi yükünü,
Görmezler ömrün bir iyi gününü
Sabit gelirli, dar gelirli.

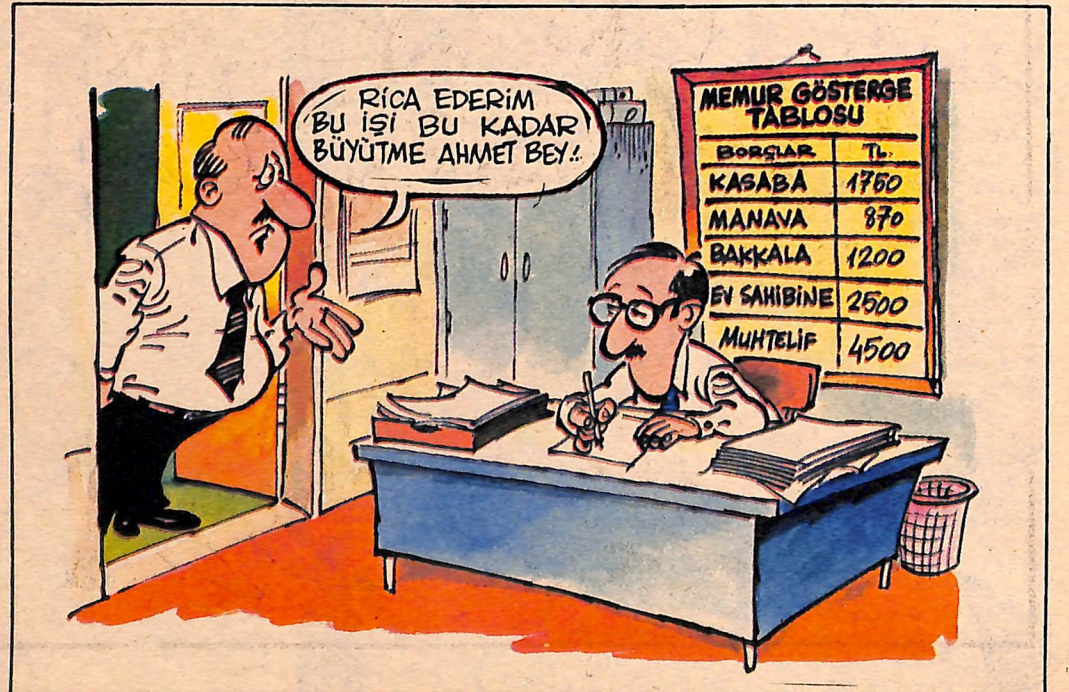
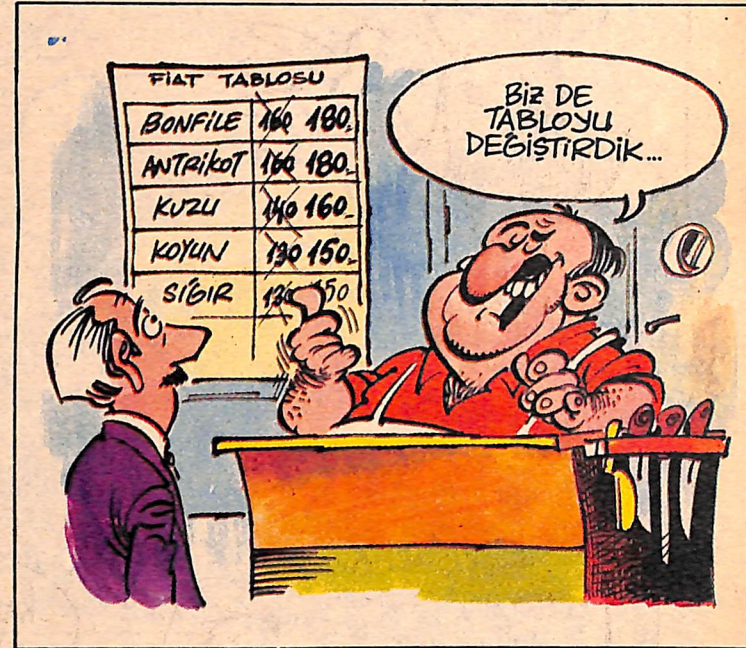
Kazanıp yiyenler... Yiyip de kazananlar

Toplumsal kontak kablosu Memur gösterge tablosu

İLGİLELERE bakarsanız, bu bu tablo memurların yararına değişiyor. Memur Hüsamettin beye sorarsanız, eline geçen parayla, fasulya nohut fiyatlarına zor yetiyor: Alı al, moru mor, karısı günlük yiyeceklerin listesini eline tutuştururken, garibin tepesi atıyor! Kasabın önünde lâ havle çekerek bir ete, bir memur gösterge tablosuna bakıyor. Ve homurdanıyor kendi kendine: "Yandı mı, koptu mu şu meretin kablosu? Ulan hani yükselecekti bizim gösterge tablosu?"

SAFARI EKİSPİRES

ARABAYI GARAJA
SOKIİM, HEMEN GE-
LİYORUM URSULA
OOOH...

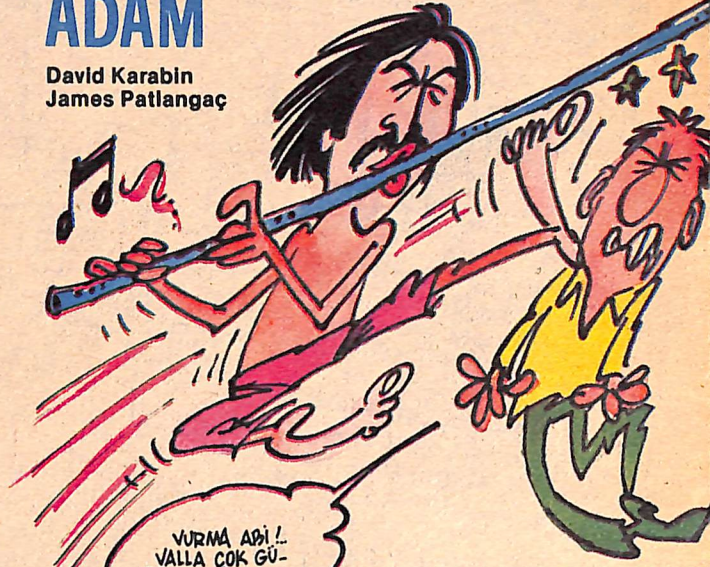
OH GULIANA
ÜSTÜMDEN GEÇ, DANDINI
GİBİ ÇİĞNE BENİ.

BU SAHNEYİ DE
SEYREDELM, SONRA
İKİSİNİ BİRDEN YERİZ.

URSULA ADRES
GULIANO GEMMA
KAZIM KARTAL
SALİH GÜNEY
VE
AFRIKA'NIN ABAZAN
YERLİLERİ

DOSTU OLMAYAN ADAM

David Karabin
James Patlangaç

VURMA ABİ!
VALLA ÇOK GÜ-
ZEL ÇALIYOR-
SUN! AH!

Hocası Süleymaniye Camii'nin tayin edilince tek başına kalar Keyn, bir yandan "Bir dost bulamadım gün akşam oldu"yu fülülle çalmakta, b yandan da bu müzikten anlamayan ayıları dövmeğe O'ndaki bu yeteneği sezen Fahri Yaslan, Keyn'i gazinosun alır. Keyn burada hem Emel Sayın'ın arkasında fülül çalmakta, hem de hesaba itiraz eden müşterilerle marizlemektedir.. Böylece eli biraz para tutan Keyn Mücella'yı dost tutar.

Haftanın 1.vizyon filmleri

AZGIN BOĞA

İMDAAAT BİR BOĞA BENİ
KOVALNOR, YAKALARSA SEVECEK
NE GÜZEL
İMDAAT

ÇAKMAĞIM RONSON
ADIM BIRONSON
KAÇMA GÜZELİM KAÇMA

BU BIRONSON KADAR
ÇAPKIN HERİF GÖRMEDİM
FİLM ÇEVİRİYORUM AYAGINA
KABİLENİN BÜTÜN KIZLARINA
ASILIYO

ALEN
DELİOĞLAN
SIMON
SINYORINA

Karpuz çatlatan jön Alen yeni evlidir. Aylığı 8.000'den altı aylığı da peşin olarak anca ev bulur. Fakat daha ilk vuruşta duvarlar çatlar ve komşular odaya atlar.

VE
DUVARLAR
ÇATLAD

BORCA
SEYRETTİĞİM
FİLİM

ORCA

SEYREDEN:
MESUT
EKENER

YAŞASIN, İKİ
BALINA BİRDEN.
BU AKŞAMKI NAPA-
KAYI DOĞRULTTUK.
ÇAPARILE-
Rİ HAZIR-
LAYIN ÇO-
ÇUKLAR.

YAHU BİZ İSTAVRİT
YAKALAMI YACAK MINDİK?

HİMM...BİRİ ERKEK
BİRİ DİŞİ. BİTİRME-
LİYİM HEMEN
İŞİ.

YAPMA DOLAN, VURMA ONU,
BENİ VUR. BAK ANSİKLOPEDI
NE YAZIYOR: BAUNALAR
DUYGUSAL HAYVAN
LARMIŞ

PILOF!

AH HAIN AVCI, VURDUN BENİ...
ORCA BEN ÖLÜYÖRÜM, ÇOCUKLARA
İYİ BAK, ÖCÜMÜ DE AL. İNTİKAMIN
ADANA ÜSÖLÜ ACILI OLSUN,
ALAS MALADİİİİK.

OH BE !..
KARI DİRDİRİNDAN
KURTULDUK.

NURMA LAN!.. TEKNEMİ BATIR-
CAKSIN MAZALLAH. İPOTEĞİNİ
ÇÖZMEDİM DAHA

KÜT
KÜT

BEN N'APTİĞİMİ BİLİYÖR MÜYÖM ABİ?

YUUUH
KAŞİRDİK
KAŞİRDİK...

ERKEKSEN KARAYA
ÇIK DA KOZUMUZU
PAYLAŞALIM.

BUNUN ÜZERİNE ORCA HİRSİNİ FİĞÜRANLARDAN ALMAYA BAŞLADI...

HART
HURT

İMDAAT! ULAN ALÇAK RECİSÖR
HANİ BU BALIK
PİLASTIKTI,
BİŞEY YAP-
MAZDI?..
İMDAAT BE!

BRAVO DOĞRUSU!..
BU SAHNE ÇOK
CANLI OLDU ÇOCUK-
LAR.

DAHA SONRA ORCA İŞİ

BÜYÜTÜR, BİR MÜTEAHHİD
İLE ANLAŞIP KIYIDAKİ
YALILARI YIKMAYA VE
DAİRE KARŞILIĞI APAR-
TİMAN YAPTIR-
MAYA BAŞ-
LAR.

HA BU YERUN
KARŞILUĞU OLARAK
SANA BEŞ DAİRE
VERECEĞÖM...

BALIKÇI DOLAN SELÂMETİ MEMLEKETİNE KAŞMAKTA BULUR.

ARTIK BURADA YAŞAYAMAM.
İRLANDA'YA KAŞİİM... HEY BENZİNCİ
DEPOYU FUL YAP ASLANIM.

BENZİN YOK!
ZAM GELİCEK DİYE
SATMIYORUZ ABİ.

ORCA'YLA DÖVÜŞMEKTEN BAŞKA ÇA-
REM YOK. NE YAPTIMSA RECİSÖR Bİ
TÖRLÜ BU SAHNEYİ SENARYODAN
ÇIKARMADI.

BEN DE SENİNLE
GEÜYÖRÜM.

FAKAT NE YAZIK Kİ ORCA, BU ŞENEKİ KIRKPINAR GÜREŞLERİNİ TV. DE
İYİ SEYRETMİŞ OLDUĞÖNDAN DÖLAN'A İKİ
NÖMARA ÇEKİP ONU TUŞA GETİRDİ.

AH!.. İŞTE ÖLÜYÖRÜM
HEM DE TEKNEMİN
BORCUNU ÖDEMEDEN.

NİHAİYET BAŞBAŞA KALABİL-
DİK SEVGİLİM. BİZİ BU-
RALARDA KİMSE
RAHATSIZ ETMEZ
ARTIK.

BU DÖLAN İNEĞİNDEN KURTUL-
DUK. ARTIK BANA ASILAMAZ ADİ.

SON

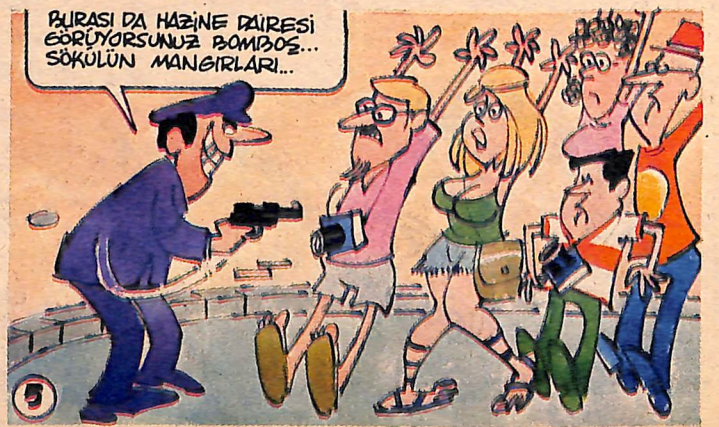
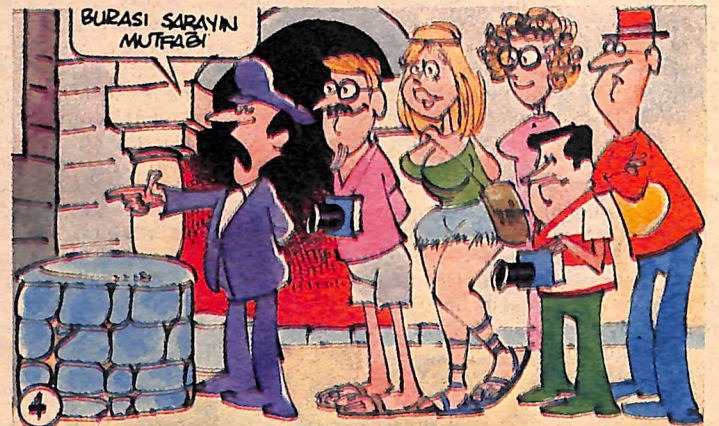
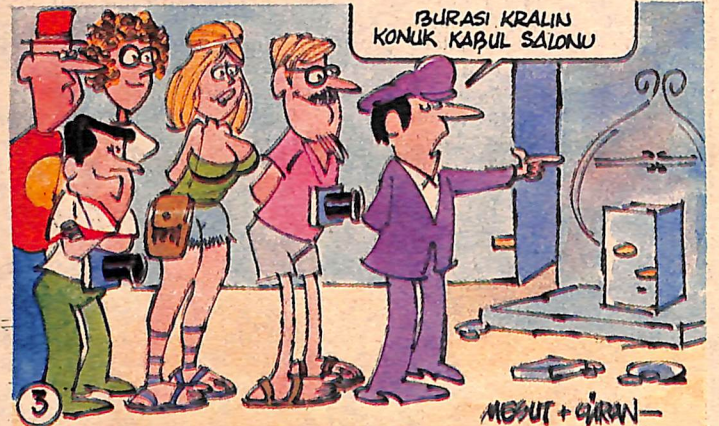
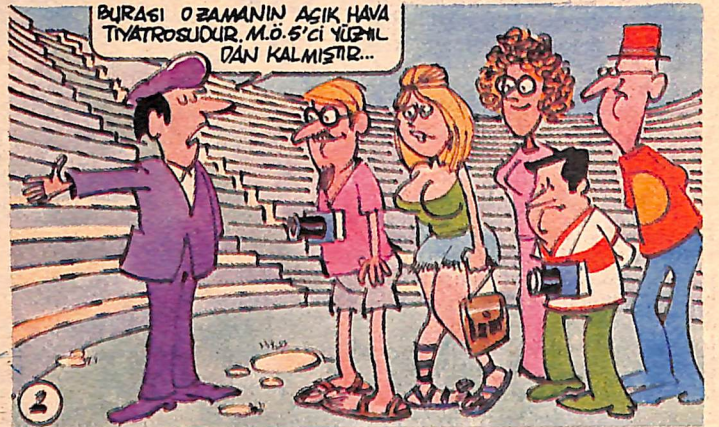
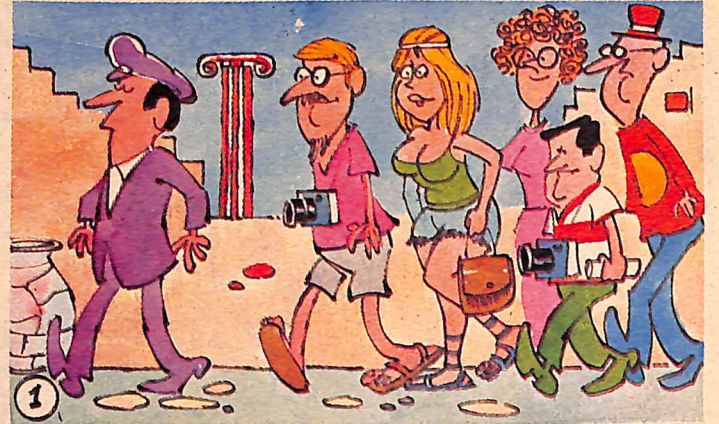
AJAN VAR, AJANCIK VAR

GIZLISI-AÇIĞI, akıllısı-kaçığı çok olan, özel bir iş koludur ajanlık. Ajanın gözü toktur. Kimseye alıp veremediği yoktur. Kalabalığa karışır, sözde millete çaktırmadan izlediği kişiyle yanışır. Ne iş yaptığının anlaşılması için, görev kartını göğsüne asması gerekmez. O, giymiyle bakışıyla, olayların nedenini gecikmeli çakışıyla zaten bas bas bağınıyor, "Ben, bir gizli ajanım!" diye.. O halde, korkun niye?.. Ser kahveye postu, al karşına birkaç dostu, başla tavla partisine. Zarlar yuvarlansın dursun ajan da kafayı bulsun!

SEF
ANFADA
CANIP SEYLER
OLUYOR...

Bu rehber başka rehber

Vedat Saygel'den

bir öykü

Zamana uyan adam

BİZİM lojmanların bulunduğu sitede kendimizi politikaya vermediyse, gazete yüzü görmediyse, tüm bunlar devlet memuru olmamızdan değil, geçit vermeyen bir dağ başında kalmamızdır. Çatırtı, patırtı arasında radyoda söylenenleri duymadığımızdan, televizyonda sesi de, görüntüyü de bulamadığımızdan, yurdumuzdaki önemli gelişmeleri, bizim müdür beyin davranışlarındaki değişiklikten sezinlemeye çalışırız. O, eline kalemi aldı mı, odasına kapanarak birtakım hesaplara daldı mı, memur katsayısı artıyor demektir. Değişiklik, elinde değil de dilindeyse, garanti bir iktidar değişikliği olmuş - tur memlekette! Baştakiler ya seçimle gitmiştir, ya istifa etmiştir. Yeni hükümetin kimler tarafından kurulduğunu öğrenmek için site halkı seferber olur. Kadınlar, karısıyla çoluk çocuğunu izler, erkekler müdür beyi gözler. Oturma odasının duvarlarındaki iktidar büyüklerinin çerçevesi resimleri indirilip de, yerine yenileri asılmadı mı, hükümet henüz kurulmadı demektir. Müdür beyin karısı sık sık düzenlediği davette, bir yolunu bulup, parmağındaki pırlanta yüzüğü göstererek, "Hayat pahalılığı aldı yürüdü kardeş... Bu yüzüğün şimdiki değeri, 50 bin lira!" dedi mi, bir önceki toplantıda söylediği rakamla, son söylediği rakam arasındaki farklılık oranında, yeni bir devalüasyon olduğunu anlarız. Cünün birinde şeytana uymasaydık, rahatımız hiç bozulmayacaktı ya, uyduk işte...

73 seçimlerinden uzunca bir süre sonra müdür beyin genç karısı, hac-tan tönen nineler kılığında pencereden başını uzatıp da sokakta oynayan küçük oğluna, - Abdülhamit Haaan...Çabuk eve gel bakiim, öldürecek baban! diye bağırınca,

-Tamam, dedi eşim. Hükümeti MSP kurmuş!
- Seçimlerde en çok oyu CHP'nin aldığını söyleyen sen değil miydin?

- Bendim ama, iktidara CHP geçseydi, Hamit'i, Abdülhamit yapmazdı bu kadın.

- İzinden yeni dönen İşletme şefi Kenan bey,

- Ben gelirken, koalisyon çalışmaları yapılıyordu, dedi. Ortak bir hükümet kurulmuş anlaşılır.

- Peki, Hamit'in, Abdülhamit oluşu?

- Bizim kuruluşun bağlı olduğu bakanlığı MSP aldıysa, bal gibi olur!

Ertesi sabah müdür, elinde bir tesbihle işe gelince, namaz seccadesini de odasına serince, hele hele sitedeki kadınları evine davet eden müdürün karısı, çay-kahvelikör yerine bizimkilere gül suyu serpilmiş aşure verince, MSP'li bir bakanın eline düştüğümüzden kuşumuz kalmadı! Acele tarafından sitedeki kitaplığı Kuran Kursu yaptık, konuk odasını mescite çevirdik, secde edip küfeleri devirdik! Başladık kırkımdan sonra namaz dualarını öğrenmeye.. Allah razı olsun müdürümüz Temel Beyden...Akşam, namazda imam olarak başımıza geçiyor, gündüz iş yerinde milleti tek tek, din dersinden sınava çekiyor!

Ortaokulu başarıyla yürüttüğü halde, henüz arap harflerini sök-türemeyen kızım,

- Din konusunda ailece onların bilmedikleri yok, dedi. Büyük oğulları Bahadır bir ayetler okuyor bir dualar ediyor, hoca bile ağlamakten kendinden geçiyor!

Kadın değil mi?.. Kıskaçlık duygularına kapılan eşim, hemen giriverdi araya:

- Ayol, o sözünü ettiğin salak, bir problem veren öğretmen, "Şunun kare kökünü bul bakalım" demesiyle, kök aramak için bahçeyi eşeleyen çocuk değil mi?

- Canım, dedi bitişimizdeki Leman'ın kocası, okul sıralarında öyle şeyler olur. Bir keresinde öğretmenimiz bizim oğlandan da, eni boyu beşer santim olan bir küp çizmesini istemişti de, su küpüne benzetene kadar imanımız gevremişti! Üstüne örtüsünü mü takmadık, kapağını, masrapasını mı koymadık, her şeyini eksiksiz yaptık da, öğretmen olacak o körola-sı, yine de çaktırdı oğlan! Şimdi önemli olan o değil de, Timuçin beyler memlekette olup biteni kimden, nerden öğreniyorlar?

- Doğrusu ben de onu merak ediyordum, dedi karısı. Bunlar baş-bayağı bir aile değil, toplumsal gösterge kardeş!

ARTIK Arapçayı iyice pişirdik, tüm duaları ezberledik de, topluca hatim indirme hazırlıklarına başlarken ne görelim!.. Mescit kapanmış, kurs dağıtılma-

mış mı? Müdüre baktık, elindeki tesbihi atmış, oturduğu koltuğun arkasındaki duvara üç hilallı bir amblem asmış, sağa sola Azerî ağzıyla emirler yağıyor!

- Özümün malumatı olmadan mal sevkiyatı yapılmaya.

- Emredersiniz beyefendi. Siparişlerinizi ilçeden getirttim efendim. Yalnız, kesekâğıdı bulamadım.

- Yahşi, yahşi...

Müdürün değişen diliyle aratıp da, bulduramadığı kesekâğıtlarını ne yapacağını düşünürken, karısının sesi yankılanıverdi sitede:

- Bagatuuur, çabuk eve gel bakayım!

- Misafirleri mi var, diye sordum karıma.

- Yoo, dedi.

- Peki bu Bagatur dediği kim oluyor?

Bizim kızla aynı sınıfta okuyan oğlumuş.

- Onun adı Bahadır değil miydi?

- Öyleydi ama bu sabah değişip, Bagatur oldu. Küçüğün de Abdül'ünü almışlar Hamit'i Hülâgu yapmışlar..

- Allah Allah...

- Şaşacak bir şey yok birader, dedi vaktiyle Kuran Kursunda hocalık yapan komşu. Anlaşılan bizim kuruluşun başındaki bakan yine değişti. MSP'lilerden, MHP'li-lere mi geçti, ne..

- Ee, ne yapacağız şimdi?

- Valla çocuklarımıza yeni isim-

ler mi takacağız, yoksa karate-judo mu yapacağız bilinmez!

Biz bize kalınca,

- Evde ne kadar kesekâğıdı varsa, yığ bakalım şuraya, dedim karıma.

- Kesekâğıdıyla ne işin var ayol Ben de bilmiyordum ama, bir şey vardı ki, müdür bey evin günlük erzacı aldırırken, kesekâğıdı da aratıyordu adamlarına.

Mutfağın altını üstüne getiren eşim, bulduğu iki kesekâğıdıyla güle oynaya döndü:

- Müdür beyler, memlekette olup bitenleri bunlardan öğreniyorlar demek.

Tarihi eski de olsa, kesekâğıdı da yapılırsa, gazete gazete demektir! Dikkatlice açıp, yılların öle-miyle doyaya okuduk ki, ohooo. Buraya geldiğimizden beri memle-kette neler olmuş da, haberimiz yokmuş! CHP-MSP koalisyonu kurulmuş, istifa etmiş, yerine üç partiden oluşan MC iktidarı gel-miş.

Kendi sayfasında, Koca Yusuf'un Amerika'daki son güreşini okuyan eşim,

- Ayy, en heyecanlı yerinde kaldım diyerek devamını bulma umu-duyla geçti yandaki komşu uva.

KADIN ağzında lâf durur mu? müdür beylerin ül-kedeki değişimleri ner-den öğrendiklerini Le-man'a söylemiş. O, Muallâya, Mu-

alla Süheylâ'ya derken, sitede duy-mayan kalmamış.

İş dönüşü ustabaşı Rıza

- Bu akşam bizde toplanıyoruz, dedi. Geleceksiniz değil mi?

- Ne yapacağız sizde?

Kesekâğıdı okuyacakmışık. Kapıda karşılayan karım,

- Eve son gelen kesekâğıdını okudun mu? dedi.

- Yoo... Ne olmuş yine?

- Bizim kuruluş, Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlanıyormuş. Rıza ustalarda onu konuşacağız.

Bağlanırsa n'olur? Hem Rıza ustanın bununla ne ilgisi var?

- Bakan şairmiş şekerim. Mü-

dür beyler öğrenince, ne yapacak-lar? Başımıza şair kesilecekler. Bu kez onları atlatacağız. Şiir yazıp, ezberleyerek Timur beyi de, karısı-nı da bir güzel çatlatacağız! Bak ilk yazdığım "İkram" isimli şiirimi okuyayım istersen:

Öküz-gibi bakma öyle.

Bana demli bir çay söyle!

Nasıl buldun?

Aaa...Bu kadarını çekemezdim.

Yeter artık be!.. Müdürle aşık ata-cağız diye, bunca rezalet niye?

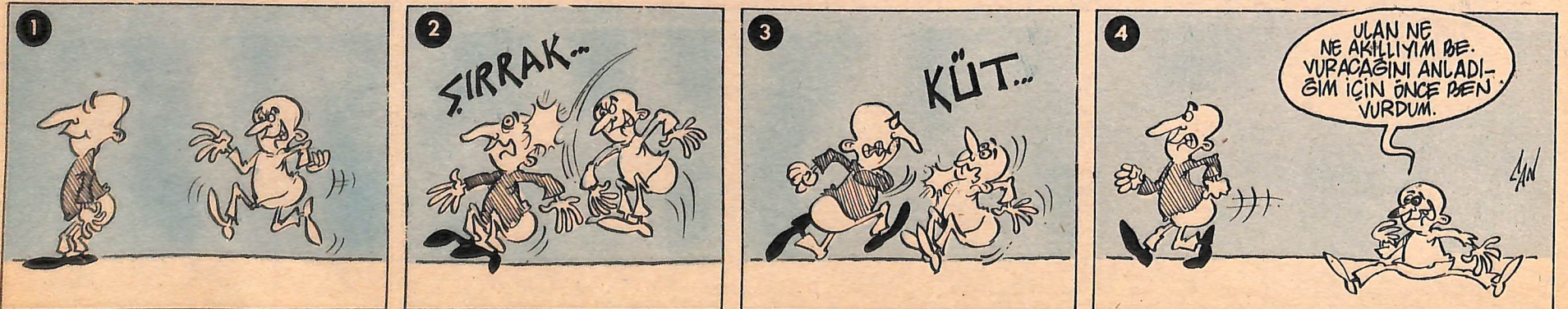
- Bir de sen benim şiirimi dinle bakalım, dedim.

Patladı kulağımın zarı

Şiiri bırakmazsan boşarım seni karı!

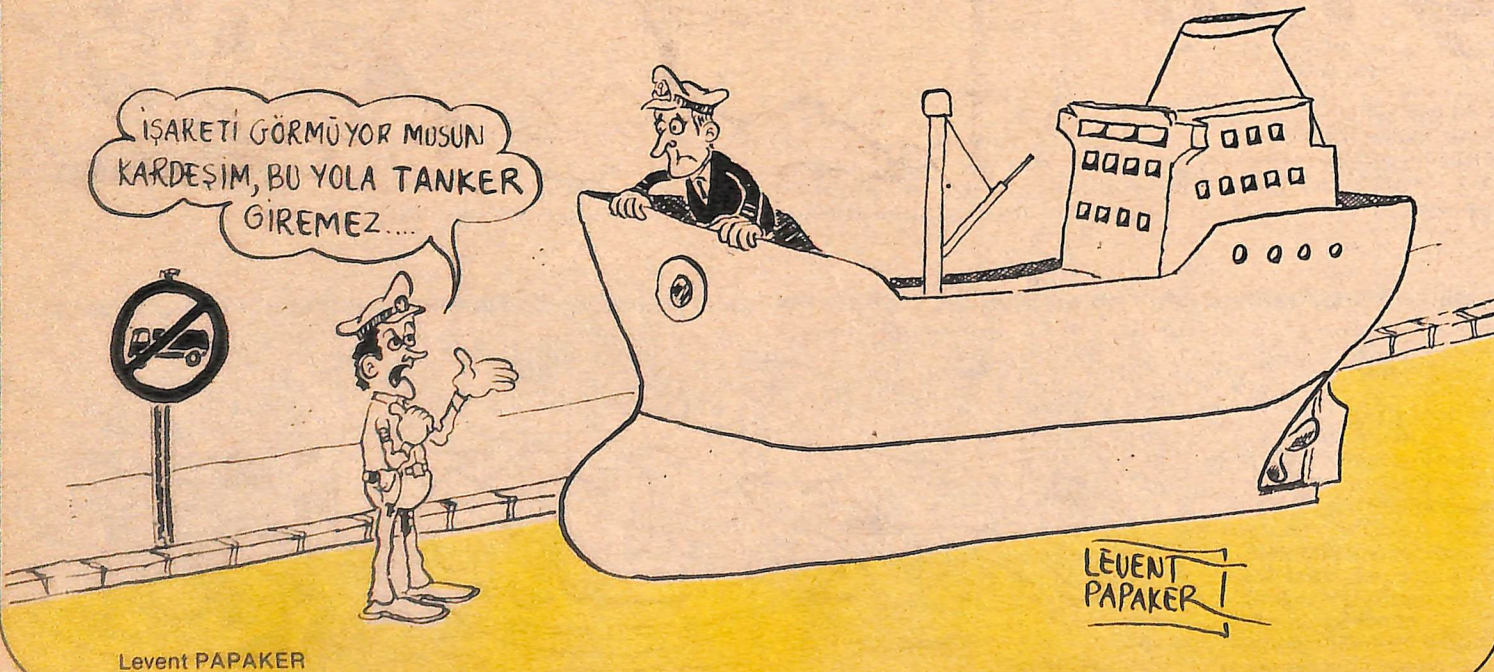
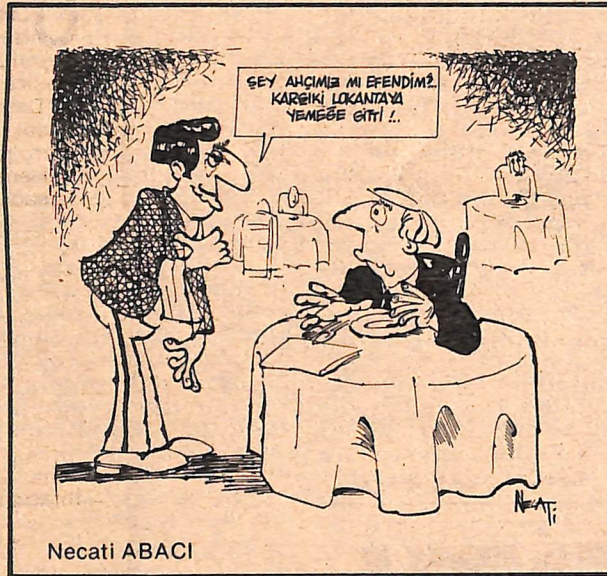
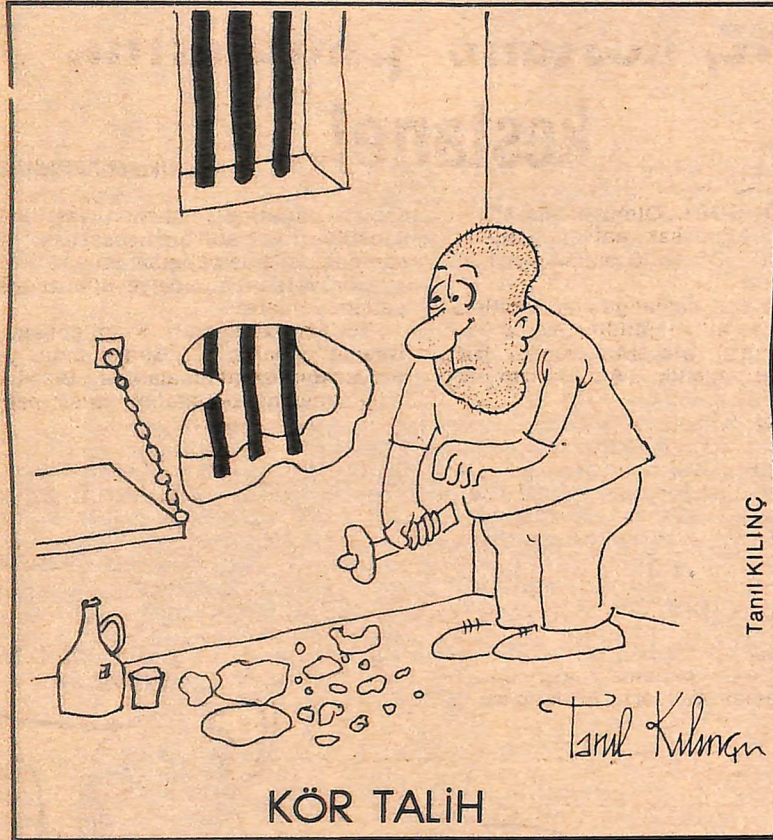
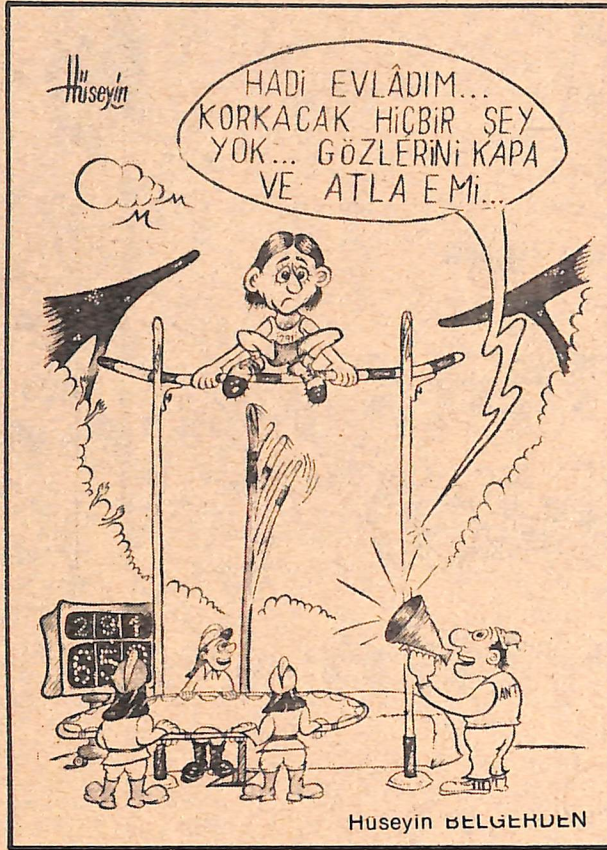
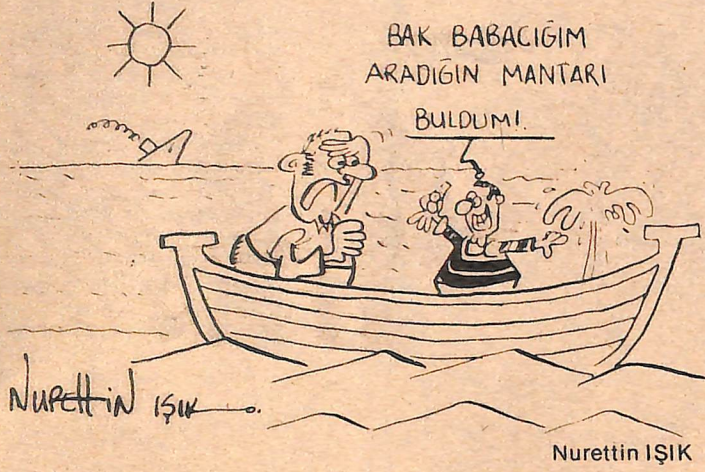
Çarptım kapıyı yüzüne, vurdum kafayı yattım. Oh be.. Hiç bir şey düşünmeden, deliksiz bir uyku çekmekten güzel ne var?

Ödeşme

Serbest

Kürsü

SEÇMECE FIKRALAR

BİR pantolon ismarlayan müşteriye terzi, bir hafta sonra gelmesini söyledi. Hafta geçti, müşteri geldi, ama pantolon henüz dikilmedi.

Terzi,

- Madem, iyi birşey istiyorsunuz, sabırlı olacaksınız, dedi. İyisi mi siz üç gün sonra gelin

Pantolon üç gün sonra hazır değildi. Müşteri parladı:

- İnsaf yahu! Tanrı bile dünyayı altı günde yarattı.

Terzi, güldü:

- Tam üstüne bastınız. Altı günde yaratılan bu dünyadan memnun kalan var mı?

GENÇ adam yeni evlendiği karısına soru:

- Benden evvel, seni hiç öpen oldu mu?

- Hayır.

- Demek hiç bir erkeğin dudakları dudaklarına değmedi öyle mi?

- O kadar değil canım.

- Ya nasıl?

- Ağabeyimin bir arkadaşı vardı. Konyak tiryakisiydi. Her kadehin üstüne dişlerinin arasına bir çikolata sıkıştırır sonra ağzındaki çikolatadan o da sırasıyla meze yapmaya bayılırdı.

- Yaaa!...

- Ne o üzölün mü yoksa?

- Bilmem.

- Üzölme hayatım.. Çünkü o herif o kadar aptaldı ki, her seferinde çikolatanın çoğu benim ağzımda kalırdı..

BİR baloda hayır cemiyetlerinden biri yarına, bir artistin öpücüğü arttırmaya konulmuştu. Sonunda, çevrenin zenginlerinden biri, en yüksek parayı vererek artisti öpmüş, alkışlar arasında sahneden inmişti.

Adam yerine oturunca, arkadaşlarından biri atıldı:

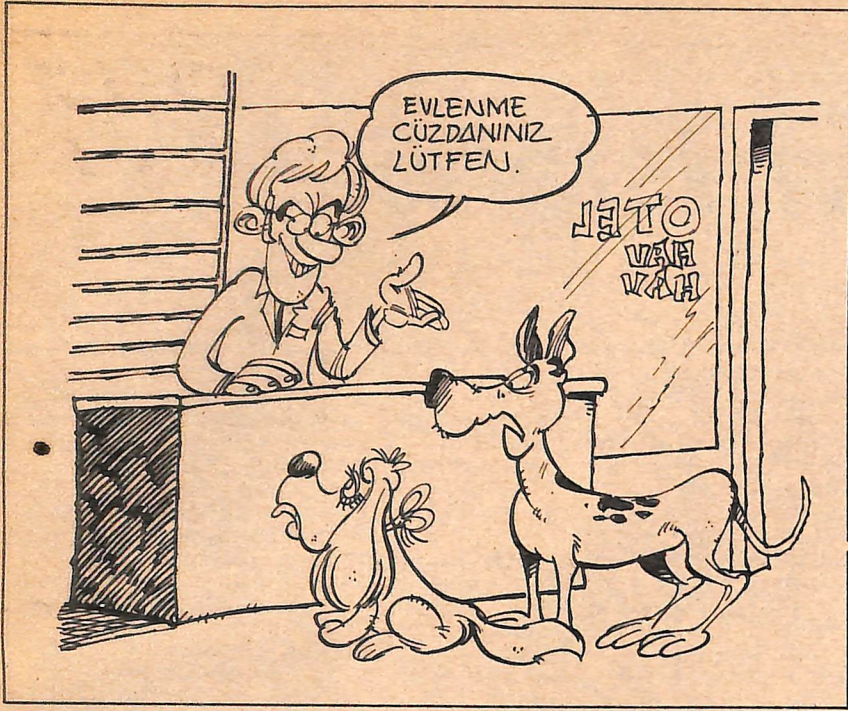
- Oraya verdiğin paranın yarısını bana verseydin, karımı yirmi ke-re öpmene izin verirdim.

Zengin cevap verdi:

- Oraya verdiğim paranın yirmi mislini sen bana verseydin, ben gene senin karını öpmezdim.

- Neden, çirkin mi buldun yoksa karımı?

- Yooo! Güzel olmasına güzeel. Ama öperken ısıyor birader...

Turizm ve ihracat patlamasına boşverin...

Biz, kestane patlatalım, kestane!..

Hikmet FERİDUN ES

OLMUYOOOOR!.. Olmuyor vesselam! Ne kadar uğraşsak, nafile!.. Patlatamıyoruz işte... Bir türlü patlamıyor kör-olasıca meret!

Daha mevsim başlangıcında ümitlenmiştik... Güya bu yıl görülmemiş bir "turizm patlaması" olacaktı. Hani?.. Biz, beklemekten patladık... Ama turizm patlamadı, gitti...

Turizm faaliyeti diye, topu topu her 15 günde bir Müezzinoğlu'nu Yeşilköy'den uğurladık... Görüp göreceğimiz bütün turizm patlaması Müezzinoğlu'nun, zincir halindeki, Amerika gezileri oldu..

Derken, yeni bir müjde daha: Geliyor! Türkiye'ye kredi patlaması!..

Patlamaların en tatlısı.. Hazırlayın, dolar turşusu kuracağımız küpleri, çömllekleri, kavanozları... Ama nerde patlama?.. Ne bir ses, ne bir nefes!.. Ondan sonra al tatlı bir patlama haberi daha: ihracat patlaması geliyor!.. Artık bu sefer

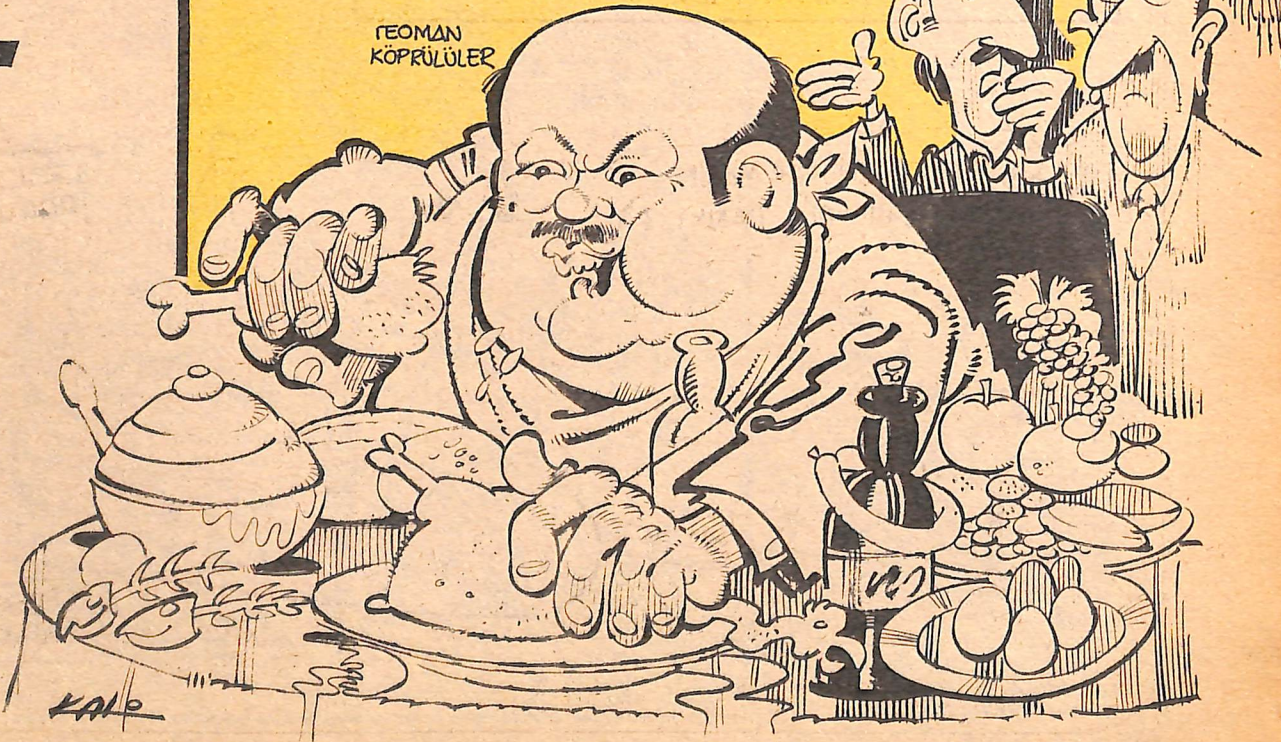
sağlam patlatırız!..” derken, yaş dinamit kapsülü gibi, hafif bir tıssssssss!.. Fital sönmüş, yine de patlatamamışız!

Görüyorsunuz... Neye elimizi atsak, patlamıyor işte!

Turizm patlaması!.. Kredi patlaması!.. ihracat patlaması!.. Bırakalım bu yapamayacağımız patlamaları da.. Biz yine en iyisi, kestane patlatalım, mısır patlatalım!

BU YIL
TİCARET PATLAMASI
OLMAMIŞ DA... SAKIN
BAKAN PATLAMINCAYA
KADAR YİNECEĞİM
DİYOR...

TEOMAN
KÖPRÜLÜLER

Köpekler için otel açıldı...

HOŞT!..

BİR de şu hayvancıkları hakir görürüz de, kızdığımız insanları "Köpek" diyerek aşağılarız. Oysa bazı şanslı köpeklerin beyliği pek çoğumuzda yok vallahi.

Baksanıza, döviz darboğazındaki memleketimizde ithal malı bir köpek çikolata, ya da şampuanı yüz liradan satılıyor, müşteri de buluyormuş. Haberi veren gazete bir köpeğin kuaför ve pedikür masrafının iki yüz, bir gecelik "Köpek Hotel" de ikamet ücretininse üç yüz lira olduğunu belirtiyor.

Hotelde yan gelip yatan köpek, aşka gelir de karşı cinsten bir köpek arzularsa: 500 lira karşılığında hemen bir özel buluşma düzenli-yiveriyormuş Hotel'in insan sahipleri. Eh bundan âlâsı da can sağlığı.. İnsanlık

dediğin böyle olmalı.

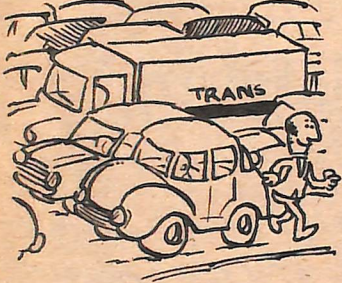
Affedersiniz sözüm meclisten dışarı, vaktiyle adamın biri, bir eşekle cinsel ilişki kurmuş. Ağaçlar altındaki bir vuslattan sonra başlamış eşiği öpmeye. Bu sırada birisi de "Bu taaşşuku insan ve eşiği" izlermiş gizliden. Öpme faslında dayanamayıp çıkmış ortaya. "Yahu ne yapıyorsun be kardeşim, eşek öpüşten ne anlar?" demiş. Adama hiç bozuntuya vermeden "Ben insanlığımı yapayım da o ister anlasın ister anlamasın" cevabını vermiş.

Köpek sahipleri de ne yapsınlar? İnsanlıklarından köpeciklerine el bebe-gül bebe bakıyorlar işte. Onlar memnun, köpekler memnun, Köpek Hotel memnun. Bize de, ancak hoşt demek düşer.

Boğulan İstanbul

GECEN Pazartesi, arabayla Harbiye'den Babıali'ye iki saat bir çeyrekte gelebildim. Uçakla İstanbul'dan Roma'ya daha çabuk gidilir... Caddeler, kaldırımlar, sokaklar, dört yol ağzları ve kendiliğinden oluşmuş uydurma alanlarda ilkel bir çapaçulluğun tüm çirkinlikleri, dalga dalga kenti boğarak sürünüp sürükleniyordu.

Birbiriyle açığözlük yarışına girerek, birbirini boyuna kitleyen taksiler, dolmuşlar, minibüsler, kamyonetler, özel arabalar, kamyonlar ve belediye otobüsleri arasında bıyıklı kavruk yüzlü kasketliler, gözlüklü yaşlılar, gömlekli gençler, başörtülü hanımlar, bluzlu sarışınlar, ortalığa saçılmış kırık bilyalar gibi arabaların arasından sağa sola seyirterek, karmakarışık yönlerde yuvarlanıyorlardı.

Sokak araları, cadde kıyıları, parketmiş arabalarla tıklım tıklımdı. Atlı bir araba, bir Mercedes'i sollamaya çalışıyor, belediye otobüsü de önünde iki tekerlekli karpuz arabasını, ite ite götüren köylüyü geçmeye uğraşıyordu.

Ve hiç bir şey ilerlemiyor, sadece kıpırdıyor gibi görünüyordu. Herkes herkese kızgın, herkes herkese hınçlı gibiydi. Yayalarla şoförler arasında birbirini önemsememe savaşı sürdürlüyordu. İki taraf da birbirlerini takmamakta ınatlaşıyordu.

Bu hengame ortasında yüzlerindeki sinir gerginliği, kılık ve duruşlarındaki yetersizliği gizli yemiyen polisler, sağa sola el kol işaretleri yapıyorlar, bazan avuçlarıyla hızlı hızlı havayı toktatılarak, "Geç geç!" işmarları yapıyorlardı.

Seyyar büfeciler ağızlarında ki sigarayla vitrinlerini ağır ağır iterek, kendilerine uygun bir yer arıyor, bazı Sirkeci lokantaları-

nın çığırtkanları, kapı önünde müşteri çağırıyor, yan sokaklardaki açık hava dönercileri de: -Dönere gel dönere! diye bağıryorlardı.

BÜTÜN bu insanların özde ne ürettiğini düşünüyordum. Gerçekten bir şeyler üretseler, bu saatte böylesine sokağa dökülmezlerdi. Her biri bir yerlere yetişmeye uğraşıyor, ama aslında pek bir şey üretmiyorlardı. Görüntüye bakılırsa, Karaköy-Eminönü-Sirkeci bölümündeki geçim uğraşı, daha çok taşıma işinde yoğunlaşıyordu. Sırtta taşıma, iki tekerlekli arabada taşıma, atlı arabada taşıma, motorlu araçta taşıma, dolmuşta taşıma, minibüste taşıma, otobüste taşıma, kamyonda taşıma... Taşımaya, yani eski ve modern tür hammallığa bu kadar insan ayırma, toplumdaki ekonomik düzey düşüklüğünü belirliyordu.

İnsan ererjisini sadece taşımada kullanmak, bundan geçim sağlamaya çalışmak, acı ve çarpıcı bir biçimde beyinsel potansiyeldeki kalite eksikliğiyle, çağdaş üretime bir türlü geçemeyiş sergiliyordu.

Bütün bu hengamedeki taşımacılık uğraşını da iyi bir eleştiriden geçirmek gerekli. Taşıma taşıya ne taşınyordu ve bu taşımacılık kaç bin kişiyle yapılyordu?

Örneğin bir metro kondüktö-

rünün taşıyacağı bin kişiyi, dolmuşlarda iki yüz şoför taşıyordu. Bir kamyonun taşıyacağı boş gaz tenekelerini, elli hammal taşıyordu. Bir geminin taşıyacağını da, beş yüz kamyon taşıyordu. Çok az kişiyle yapılabilecek taşımacılık için yüz binler kullanılıyordu.

Ve İstanbul'un merkezi bu taşımacılık kördüğümünün içinde boğulup bunaliyordu.

Besbellikli taşımacılık eylemini kentin dışına alınca, ortalık rahat bir nefes alacak ve taşımacılıktaki akıl dışı çapaçulluk da, kendiliğinden ortaya çıkarak, daha rasyonel bir düzene oturma olanağı bulacaktı.

Yarım yüzyıldan beri hiç bir yönetim kadrosu, bu kadarını dahi kıvıramıyor, İstanbul'un içini taşımacılıktan ayıklayamıyor du.

Oysa taşımacılığı kentin dışına alıp, geniş kapsamlı elli park yeri yapmakla dört milyonluk bir kent, yüzde elli rahata kavuşacaktı.

Üstesinden kimsenin gele-

miyeceği kadar çetin bir sorun muydu bunlar?

Sanmıyorum.

Fiyakalı yabancı otellerin yapımı kadar dahi zor değildi.

Hava alanı yapımı kadar da zor değildi.

Boğaz köprüsü yapımı kadar da zor değildi.

TAKSİM'deki İnönü gezisinin altı, işlevini çoktan yitirmiş beş yüz metrelik tünel, bankaların ortak kararıyla alınacak bir kaç büyükçe han, park sorununu çözmekte ilk başarılı adımlar olabilirdi.

Sebze haliyle depoları da kent dışına çekince, yüz binleri kapsayan anlamsız hammallık tepişmesi, kentin içinden süzülüp çıkar, çirkinin de ötesindeki uygarlık dışı pespayelik sona ererdi.

Çok mu, gerçekten çok mu zordu bunu gerçekleştirmek? Kimsenin gücü yetmiyor muydu böyle bir düzenlemeye? Örneğin, Kuşadası'na yatırılan milyarların önüne alınması gerekmez miydi İstanbul'un düzenlenmesi?

Nedense basın da bu konuya gerektiği kadar asılmıyor, ortak bir kampanya açmıyor, İstanbul'u azıcık olsun derleyip toplama konusuna, Ankara'dakilerin tekdüze uydurma demecilerini yaymayı yeğliyordu?

Ve ne Haliç kurtarılabilirdi, ne Perşembepazarı için akılcı öneriler getiriliyordu, ne de

hammallık kargaşası üstünde duruluyordu.

Bütün bu duyarsızlıkların temelinde yatan öge neydi acaba?

Bir kenti benimsiyecek kadar henüz kentli olamıyor muyduk? Yaşadığımız yere özen gösterme alışkanlığımız, henüz gerektiği kadar pekişmemiş miydi?

Tam anlıyamadığım bir terslik vardı bütün bu oluşum ve gelişimde.

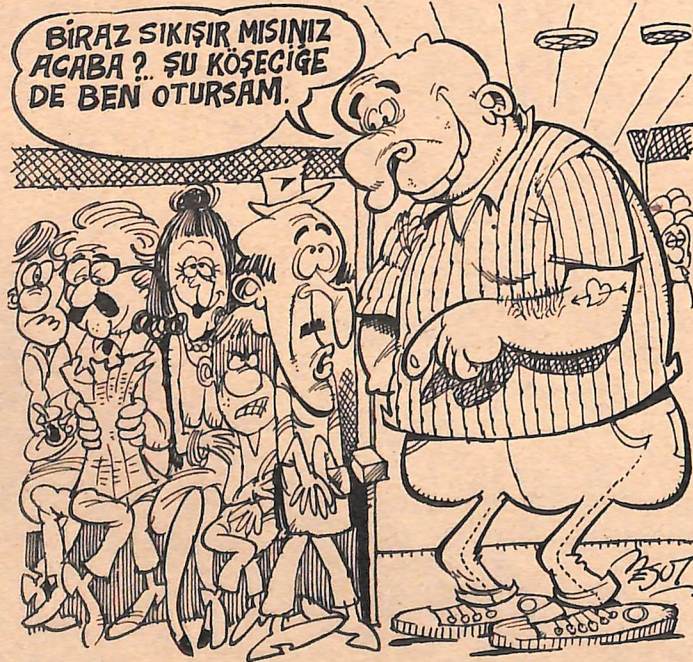
Yüzbinlerin koşulduğu anlamsız hammallığın havada dönen sıkıntılı çarkını göremiyor, görsek de çözüme yönelmiyor, park sorununu ise, hiç mi hiç umursamıyorduk...

Ve bütün bu vurdumduymazlığın çağdışı ilkelliği, gündünden kara bir ayıp olarak hepimizin yüzünde koyulaşıyordu.

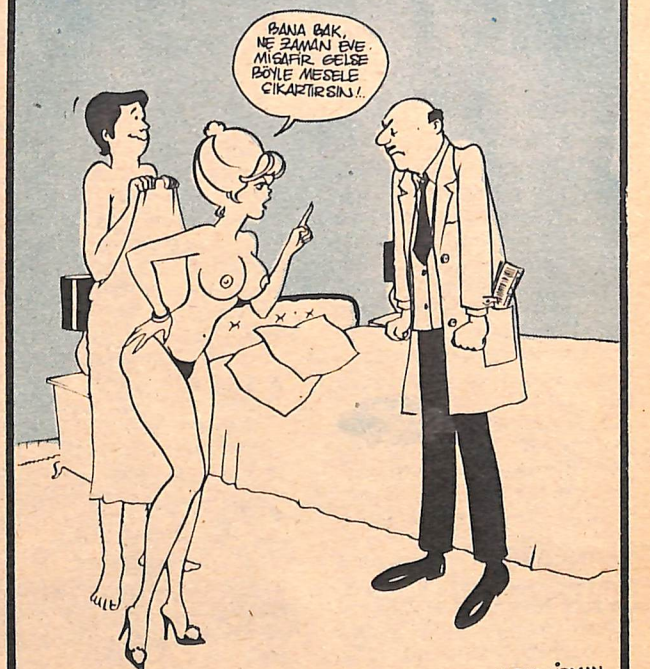
Ve zavallı İstanbul, boğula boğula, tıkana inliye kendi tarihsel aynasında bu ayıbı yansıtıyor, ama biz birbirimize ana-avrat söverek, onu da görmezlikten geliyorduk.

Bakalım bu ilkelik ne zaman duymıya başlayacak uygarlık özlemine...

Vapurda...

Saygısız koca

NURAN SİRFMAN

Gençlere müjde!..

Uzay kelleleri piyasaya çıktı

O KULLARIN açılmasıyla tüm galaksi-deki kitapçıların önünde kuyruklu yıldızlar (pardon) kuyuklar büyürken, bazı uyanık uzaylı işadamları da yüksek öğrenim gençliği için hazırlanan uzay kellelerini piyasaya sürmüşlerdir.

Bilindiği gibi bin yıldır okullarda anarşinin önüne geçilemediğinden gençler okula kelle koltukta gitmekteydiler.. Fakat artık uzay kellelerini koltukta götüreceklerinden kendi kellelerine zarar gelmeyecektir.

Kellelerin her renk ve deseni mevcuttur.

Sinan GÜRDAGCIK

Genç kızlara saldıran çamaşır makinesi yakalandı

YANLIŞ programlanma sonucu bantları karışarak görevini kötüye kullanan ve kendini Robot Redford sanan bir çamaşır makinesi, uzun zamandır teknik-polis ekiplerince aranmaktaydı.

Kendisine çamaşır yıkatmaya gelen genç kızlara "Seni de yıkayayım anam, bazıları soruyor, La-valüks nasıl durular diye.. Gayet basit, gel göstereyim" diyerek elle ve bobinle tecavüze yeltenen makine, dün suçüstü yakalanmış fişi çekilerek su kolu koparılmış ve en yakın garantili servis istasyonuna teslim edilmiştir. Makina "Kötü bir maksadım yoktu. Temizlik imandan gelir" demiştir...

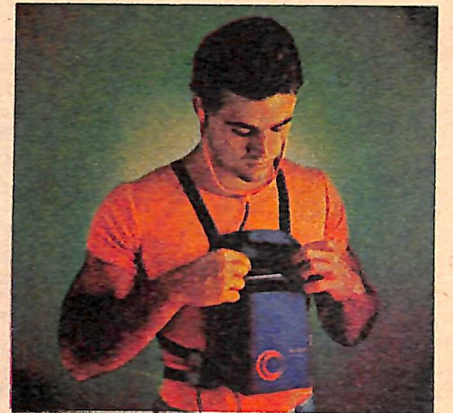
Hadise yaratan filmin fotoromanını ilk biz yayınlıyoruz

UZAY GECESESİ EKSPRESİ

1 Hopotus Gezeğinde tatilimi geçirmiş, memleketime dönmek üzereydim. Birden, uzay istasyonunda 100 bin tank, 50 bin top, iki denizaltı, dört ağır bombardıman uçağı, laser şakalı ve İzmir Fuarlarıyla silahlanmış Hopotus polisleri üstüme gelmeye başladılar.

2 Birden polislerin en akıllısı silahını çekerek boğazıma sarıldı... Çok korktum... Korkudan cebimdeki bir adet kabağı çıkararak dolma doldurmaya başladım... Polis, üstümü aramak istedi...

3 Oysa, benim üzerimde, Hopotus'tan hatıra olarak aldığım küçük bir nötron bombasından başka hiç bir şey yoktu... Meğer, nötron bombası adamı öldürmüştü ve taşınması yasakmış... Nereden bileyim... Ben onu içmek için almıştım...

4 Hopotus yargıçları çok korkunç yaratıklardı... Beni derhal on beş gün hapse mahkum ettiler... Hapishane çok kötü bir yerdi... Şampanya içmek, dansöz oynatmak falan bile yasaktı...

5 Nişanım ziyaretime geldi. Hapishanenin orta yerinde ona iş tutmak istedim. Bana engel oldular. Çok kızdım. Benim bir haftadır kadınsız olduğumu bilmiyorlardı sanki... Üstelik beni falakaya da yatırdılar... Halbuki ben kuştüyü yastıkta yatmak istiyordum... Burası hapishane gibi bir yerdi...

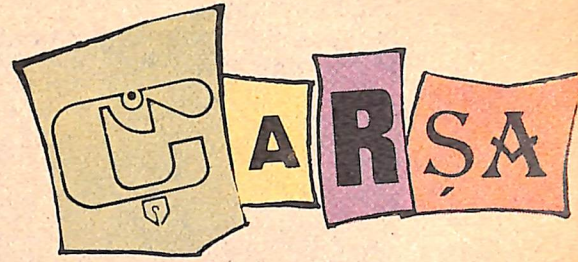
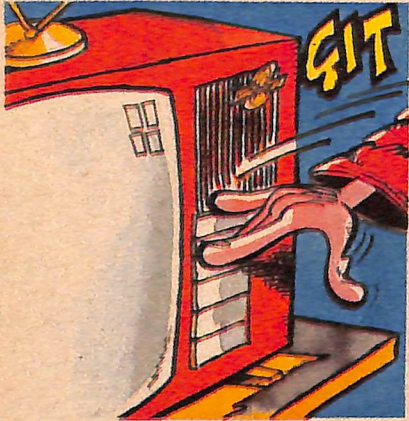
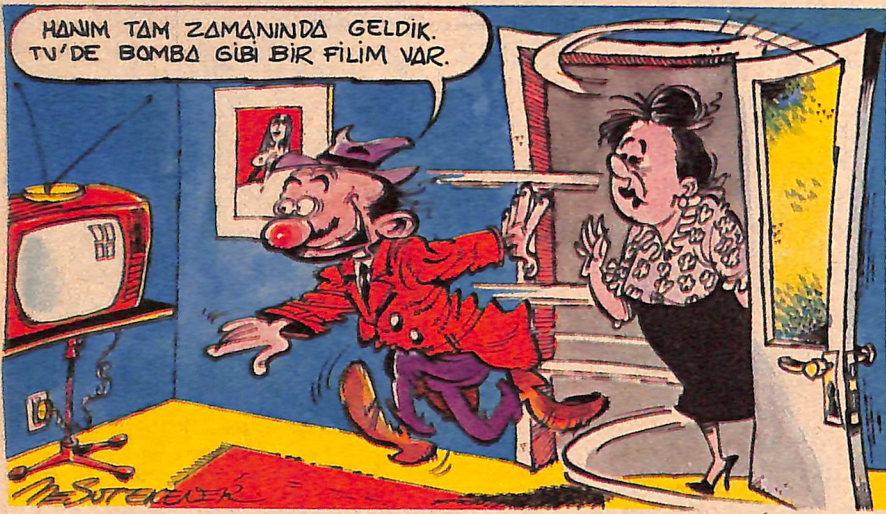
6 Hapishane bir adadaydı. Hergün dolmuş motoru vardı... Dolmuşçular, "Hadi maçal.. Maçal.." diye bağıyorlardı... Zaten kafam çok bozulmuştu. Bir motora atlayarak PSV Ayndhoven - Fenerbahçe maçını seyretmeye gittim. Sonra da Hopotusluları rezil etmek için bu filmi yaptım... Oh ya!.. Oh ya!..

Bir reklam kurbanı

Canlı yayın

Bir halı reklamı

BİR BİRA REK- LAMI

TV göstermeden
biz gösteriyoruz

ALAEDDİN'İN GAZ LAMBASI

Yazan + Çizen
SİMAN

ALİ EDİN, HAYATTA HİÇ BİR ŞEY EDİNE MEMİS PARSIZ PULSUZ BİR GARİBANDI... BİR GÜN İŞ ARARKEN...

ÜSTÜNÜ SİLİNCE, LAMBANIN İÇİNDEN GARİP BİR DUMAN ÇIKMAYA BAŞLADI...

EY EFENDÜ... BEN BU LAMBANIN CİNİYİM... ÜSTÜME BİRAZ TONİK VE BUZ İLAVE EDERSENİZ TADIM NEFİS OLUR... NEYSE... DİLE BENDEN NE DİLERSEN...

AY VALLA MASAL HAKİKATMİS... BANA HEMEN 78 MERSEDES ÇEK... AYAGIM YERDEN KESİLSİN...

ŞEY... MAALESEF BUNU YAPAMAM... BİLİYORSUNUZ YERLİ ARABALARA BİLE %100 ZAM GELDİ... ARTIK ARABA ALMAK İMKANSİZ...

ÇOK ÜZGÜNÜM... FAKAT ARTIK 3-4 MİLYONDAN AŞAĞI DAİRE YOK... BOĞAZI BOŞVER, EN KELEK YERDEKİ DAİRELER BİLE 800 BİN FALAN...

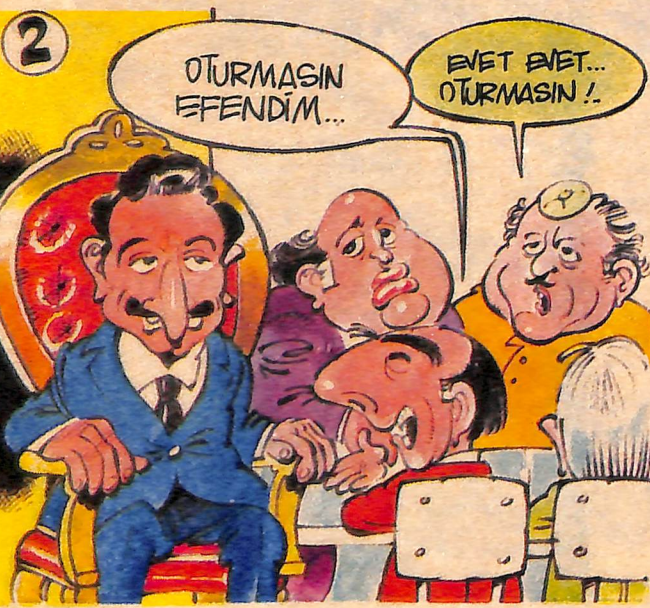
NE BİCİM CİNSİN SEN LAN ?.. HANI MASALLARDAKİ HERİFE SARAYLAR FALAN TAŞNORDUN... İNEK !..

ULAN SALAK BİZ SARAYLAR FALAN GETİRDİĞİ MİZ ZAMANLAR, EKMEĞİN KİLOSU ÜÇ KURUŞTU...

PEKİ BİR GECEKONDU AYARLAYAMAZ MISIN ?

O OLUR... AMA YIKARLARSA BEN KARİSİMM...

YAA ?.. NEYSE, PEKİ... BANA, SÖYLE BOĞAZI GÖREN BİR DAİRE AYARLA...

İNTEX-SLİP

Slip modasının
1978 yeniliği
"Desenli Slip"
şimdi Türkiye'de:

- Penye - Ribana'dan mamul
- Esnemez, buruşmaz, çekmez ve sıhhi
- Avrupa "Super - Screen" baskılı
- Ağır astarlı
- Asla deforme olmayan "süper-lastikli"
- Çift bant dikişli
- özellikleri ile sevdiğinizde de verebileceğiniz İNTEX-SLİP'e kısa bir süre için bütün posta v.b. masrafları dahil olmak üzere sadece 79 TL. ye sahip olabilirsiniz.

Arzu ettiğiniz İNTEX - SLİP' ler için yandaki kuponu doldurup

İNTEX
İTFAİYE CADESİ No.31/3
FATİH - İSTANBUL

adresine gönderiniz.
(Siparişiniz bir hafta içinde elinizde olacaktır.)

Toptan siparişler de kabul edilir.

İN 9

DESEN NO: ADET BEDEN (38-40-42)

İşaretlemiş olduğum.....adet İNTEX - SLİP' i adresime
ÖDEMELİ olarak gönderiniz.

Adım ve Soyadım:.....

Adresim:.....

(Önemli Not: Zarf içine para konulmaması rica olunur.)